

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 (ปรับปรุง 2550)

เรื่อง

การนำเสนองบการเงิน

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน พ.ศ. 2549 (IAS No. 1 “Presentation of Financial Statements” (December 2006))

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 (ปรับปรุง 2550) นี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 35 (ฉบับเดิม) โดยมีหลักการไม่แตกต่างกัน เว้นแต่การเปลี่ยนแปลงต่อไปนี้

1. กำหนดให้เปิดเผย แหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ
2. ยกเลิกการแสดง รายได้และค่าใช้จ่ายเป็นรายการพิเศษ
3. ยกเลิกการแสดง กำไรหรือขาดทุนจากกิจกรรมตามปกติ
4. ยกเลิกการแสดง จำนวนพนักงาน
5. ยกเลิกหัวข้อ นโยบายการบัญชี และข้อกำหนดเกี่ยวกับการเลือกใช้นโยบายการบัญชี
6. เพิ่มคำนิยาม ความมีสาระสำคัญ
7. เพิ่มคำนิยาม มาตรฐานการบัญชี
8. กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลกำไรหรือขาดทุนสำหรับงวดที่แบ่งปันให้แก่บริษัทใหญ่ และส่วนที่แบ่งปันให้แก่ผู้ถือหุ้นส่วนน้อย
9. กำหนดให้กิจการต้องจัดประเภทหนี้สินทางการเงินที่จะครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุลเป็นหนี้สินหมุนเวียนแม้ว่ามีหลักฐานเป็นสัญญาที่แสดงถึงการชำระหนี้โดยการก่อหนี้สินระยะยาวใหม่ หรือมีการต่ออายุหนี้ให้เป็นหนี้ระยะยาว ซึ่งสัญญาดังกล่าวจัดทำเสร็จสมบูรณ์ภายหลังจากวันที่ในงบการเงินและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน
10. กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยไว้ในหัวข้อสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญหรือในส่วนอื่นของหมายเหตุประกอบงบการเงินเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารในการกำหนดนโยบายการบัญชี ซึ่งนโยบายนั้นมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินของรายการที่รับรู้ในงบการเงิน นอกเหนือจากการใช้ดุลยพินิจเกี่ยวกับประมาณการทางบัญชี

สารบัญ

	ย่อหน้าที่
บทนำ	บทนำ 1-10
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	2-6
จุดมุ่งหมายของงบการเงิน	7
ส่วนประกอบของงบการเงิน	8-10
คำนิยาม	11-12
ข้อพิจารณาโดยรวม	13-41
การนำเสนองบการเงินโดยถูกต้องตามที่ควรและเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี	13-22
การดำเนินงานต่อเนื่อง	23-24
เกณฑ์คงค้าง	25-26
ความสม่ำเสมอในการนำเสนอ	27-28
ความมีสาระสำคัญและการนำเสนอด้วยยอดรวม	29-31
การหักกลบ	32-35
ข้อมูลเปรียบเทียบ	36-41
โครงสร้างและเนื้อหา	42-126
ความน่า	42-43
การระบุชื่องบการเงิน	44-48
รอบระยะเวลาที่รายงาน	49-50
งบดุล	51-77
ความแตกต่างระหว่างรายการหมุนเวียนกับรายการไม่หมุนเวียน	51-56
สินทรัพย์หมุนเวียน	57-59
หนี้สินหมุนเวียน	60-67
ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบดุล	68-73
ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบดุลหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	74-77
งบกำไรขาดทุน	78-95
กำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด	78-80
ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบกำไรขาดทุน	81-85
ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบกำไรขาดทุนหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	86-95
งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น	96-101
งบกระแสเงินสด	102
หมายเหตุประกอบงบการเงิน	103-126
โครงสร้าง	103-107
การเปิดเผยนโยบายการบัญชี	108-115

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

แหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ	116-124
การเปิดเผยเรื่องส่วนทุน	124ก-124ค
การเปิดเผยเรื่องอื่นๆ	125-126
วันถือปฏิบัติ	127
ภาคผนวก	

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ประกอบด้วยข้อความที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรหนาต่ำซึ่งถือเป็นหลักการ และข้อความที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรปกติซึ่งถือเป็นคำอธิบาย และมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของแม่บทการบัญชี ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

วัตถุประสงค์

1. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดเกณฑ์การนำเสนองบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเพื่อให้บริการเงินดังกล่าวสามารถเปรียบเทียบกับงบการเงินงวดก่อน ๆ ของกิจการและงบการเงินของกิจการอื่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้วางข้อกำหนดโดยรวมของการนำเสนองบการเงินแนวทางเกี่ยวกับโครงสร้างและข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับข้อมูลที่ต้องแสดงในงบการเงิน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ครอบคลุมถึงการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า และการเปิดเผยรายการบัญชีที่มีลักษณะเฉพาะและเหตุการณ์อื่น ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชีอื่น

ขอบเขต

2. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งกิจการได้จัดทำและนำเสนอตามมาตรฐานการบัญชี
3. งบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป หมายถึง งบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้ งบการเงินที่ไม่อยู่ในฐานะที่จะเรียกร้องเพื่อให้ได้รับรายงานตามรูปแบบที่ตนเองต้องการได้ งบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปไปหมายความรวมถึง งบการเงินที่นำเสนอโดยเอกเทศ หรืองบการเงินที่แสดงรวมอยู่ในเอกสารเผยแพร่อื่น เช่น รายงานประจำปี หรือหนังสือชี้ชวน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ถือปฏิบัติกับโครงสร้างและเนื้อหาของงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล อย่างไรก็ตาม งบการเงินระหว่างกาลดังกล่าวยังคงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้า 13 ถึง 41 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินของทุกกิจการโดยเท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นกิจการซึ่งจำเป็นต้องจัดทำงบการเงินรวมหรืองบการเงินเฉพาะกิจการตามนิยามของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 44 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ
4. (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
5. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมสำหรับกิจการซึ่งแสวงหากำไรรวมทั้งรัฐวิสาหกิจของเอกชนและของรัฐ ในกรณีของกิจการที่ไม่แสวงหากำไรทั้งของภาคเอกชน ภาครัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ ที่ต้องการนำข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไปใช้อาจจำเป็นต้องดัดแปลงคำอธิบายที่ใช้สำหรับบางรายการในงบการเงินหรือสำหรับงบการเงินด้วยตนเอง

6. ในทำนองเดียวกัน กิจการซึ่งไม่มีส่วนของผู้เป็นเจ้าของตามคำนิยามของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 48 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เช่น กองทุนรวม) และกิจการซึ่งทุนที่นำมาลงทุนร่วมกันไม่ถึงเป็นส่วนของผู้เจ้าของ (เช่น กิจการประเภทสหกรณ์) อาจจำเป็นต้องดัดแปลงการนำเสนอส่วนได้เสียของสมาชิกหรือหน่วยลงทุนในงบการเงิน

จุดมุ่งหมายของงบการเงิน

7. งบการเงินเป็นรายงานอย่างมีแบบแผนที่แสดงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ งบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปมีเป้าหมายในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดของกิจการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินกลุ่มต่างๆ นอกจากนี้ งบการเงินยังแสดงถึงผลการบริหารงานของฝ่ายบริหารซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลทรัพยากรของกิจการ เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว งบการเงินต้องให้ข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้เกี่ยวกับกิจการ

- 7.1. สินทรัพย์
- 7.2. หนี้สิน
- 7.3. ส่วนของผู้เจ้าของ
- 7.4. รายได้และค่าใช้จ่าย รวมถึงผลกำไรและผลขาดทุน
- 7.5. การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในส่วนของผู้เจ้าของ
- 7.6. กระแสเงินสด

ข้อมูลเหล่านี้และข้อมูลอื่นที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินช่วยผู้ใช้งบการเงินในการคาดการณ์กระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับจังหวะเวลาและความแน่นอน

ส่วนประกอบของงบการเงิน

8. งบการเงินที่สมบูรณ์ประกอบด้วย
- 8.1. งบดุล
 - 8.2. งบกำไรขาดทุน
 - 8.3. งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เจ้าของโดยแสดงในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้
 - 8.3.1. การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดในส่วนของผู้เจ้าของ
 - 8.3.2. การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้เจ้าของ ซึ่งไม่รวมการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของซึ่งกระทำการในฐานะของผู้เป็นเจ้าของ
 - 8.4. งบกระแสเงินสด
 - 8.5. หมายเหตุประกอบงบการเงิน ซึ่งประกอบด้วยสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ และคำอธิบายอื่น
9. กิจการหลายแห่งนำเสนอบทสรุปทางการเงินของฝ่ายบริหารนอกเหนือจากงบการเงินที่พรรณนาและอธิบายประเด็นสำคัญเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทางการเงิน ฐานะการเงินของกิจการ และความไม่แน่นอนที่สำคัญ ซึ่งกิจการเผชิญอยู่ รายงานดังกล่าวอาจรวมถึงบทสรุปเกี่ยวกับ

- 9.1. ปัจจัยและอิทธิพลหลักที่มีผลต่อผลการดำเนินงาน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในสภาวะแวดล้อมของการดำเนินธุรกิจ การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบดังกล่าว นโยบายการลงทุนของกิจการเพื่อดำรงและส่งเสริมการดำเนินงาน รวมถึงนโยบายการจ่ายปันผล
 - 9.2. แหล่งเงินทุนของกิจการ และอัตราส่วนระหว่างหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่ตั้งเป้าหมายไว้
 - 9.3. ทรัพยากรของกิจการซึ่งไม่เข้าเกณฑ์การรับรู้ในงบดุลตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี
10. กิจการหลายแห่งยังนำเสนอรายงานเพิ่มเติมนอกเหนือจากงบการเงิน เช่น รายงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และงบมูลค่าเพิ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมที่ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีนัยสำคัญ และเมื่อพนักงานเป็นกลุ่มผู้ใช้งบการเงินที่สำคัญ รายงานที่นำเสนอ นอกเหนือจากงบการเงินนี้ไม่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี

คำนิยาม

11. คำศัพท์ที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้

ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ	หมายถึง	การที่กิจการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีแม้ว่ากิจการจะได้พยายามอย่างเต็มที่แล้วในทุกกรณี
มาตรฐานการบัญชี	หมายถึง	หลักการบัญชีและวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่รับรองทั่วไปหรือมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ทั้งนี้ รวมถึงการตีความมาตรฐานการบัญชีด้วย
ความมีสาระสำคัญ	หมายถึง	การไม่แสดงรายการหรือการแสดงรายการผิดพลาดถือว่ามีสาระสำคัญหากรายการแต่ละรายการหรือทุกรายการโดยรวมมีผลกระทบต่อตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินที่ใช้งบการเงิน ความมีสาระสำคัญขึ้นอยู่กับขนาดและลักษณะของการไม่แสดงรายการหรือการแสดงรายการผิดพลาดซึ่งพิจารณาภายใต้สถานการณ์แวดล้อมนั้น ทั้งนี้ปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาอาจเป็นขนาดหรือลักษณะของรายการหรือทั้งสองอย่างก็ได้
หมายเหตุประกอบงบการเงิน	หมายถึง	ข้อมูลที่น่าเสนอเพิ่มเติมจากที่แสดงในงบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และงบกระแสเงินสด หมายเหตุประกอบงบการเงินให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำอธิบายรายการ รายละเอียดของรายการต่างๆ ที่แสดงในงบการเงินและข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่ไม่เข้าเกณฑ์การรับรู้รายการในงบการเงินที่นำเสนอ

12. ในการประเมินว่าการไม่แสดงรายการหรือการแสดงรายการผิดพลาดมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินและจึงมีสาระสำคัญหรือไม่ จะต้องพิจารณาลักษณะของผู้ใช้งบการเงินตามข้อกำหนดของแม่บทการบัญชีเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจได้ ซึ่งมีข้อสมมติว่าผู้ใช้งบการเงินมีความรู้ตามควรเกี่ยวกับธุรกิจ กิจกรรมเชิงเศรษฐกิจ และการบัญชี รวมทั้งมีความตั้งใจตามควรที่จะศึกษาข้อมูลดังกล่าว ดังนั้น การประเมินดังกล่าวจำเป็นต้องพิจารณาว่าผู้ใช้งบการเงินข้างต้นคาดว่าจะได้รับอิทธิพลอย่างไรในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ

ข้อพิจารณาโดยรวม

การนำเสนองบการเงินโดยถูกต้องตามที่ควรและเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี

13. งบการเงินต้องแสดงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดของกิจการโดยถูกต้องตามที่ควร การแสดงข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรคือการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของผลกระทบของรายการบัญชี เหตุการณ์ และเงื่อนไขต่างๆ ตามคำนิยามและเกณฑ์การรับรู้รายการสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ที่กำหนดไว้ในแม่บทการบัญชี การนำเสนองบการเงินซึ่งได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี และมีการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมให้เหมาะสมแก่กรณีถือได้ว่างบการเงินนั้นนำเสนอข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควร
14. งบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีต้องเปิดเผยถึงการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินอย่างชัดเจนโดยไม่มีเงื่อนไข งบการเงินที่ไม่ได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีต้องไม่พรรณาวางงบการเงินได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี
15. ในแทบทุกสถานการณ์ งบการเงินจะนำเสนอข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรก็ต่อเมื่องบการเงินนั้นถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีและกิจการยังต้องถือปฏิบัติในเรื่องต่างๆ ดังนี้
 - 15.1. เลือกและใช้นโยบายการบัญชีตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด ซึ่งได้กำหนดลำดับของแนวทางปฏิบัติที่บังคับใช้ในการพิจารณาเลือกใช้นโยบายการบัญชีของฝ่ายบริหารในกรณีที่ไม่มีความชัดเจนที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ
 - 15.2. นำเสนอข้อมูลตลอดจนนโยบายการบัญชีในลักษณะที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ เชื่อถือได้ เปรียบเทียบกันได้ และเข้าใจได้
 - 15.3. เปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมในกรณีที่มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงผลกระทบของรายการบัญชี เหตุการณ์และสภาวะการณ์อื่นที่มีผลต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ
16. การเปิดเผยนโยบายการบัญชี การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือการจัดทำคำอธิบายเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีที่ไม่เหมาะสมที่กิจการใช้ ไม่ทำให้นโยบายการบัญชานั้นเหมาะสมขึ้นมาได้ งบการเงินถูกต้องตามที่ควรได้ ไม่ว่าจะโดยการเปิดเผยให้ทราบถึงนโยบายการบัญชีที่ไม่เหมาะสมนั้น หรือโดยการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือโดยการจัดทำคำอธิบายก็ตาม

21.2. การปรับปรุงแต่ละรายการในงบการเงินสำหรับแต่ละงวดบัญชีที่มีการนำเสนอ ซึ่งฝ่ายบริหารของกิจการเห็นว่าจำเป็นเพื่อให้งบการเงินนำเสนอข้อมูลถูกต้องตามที่ควร

22. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของย่อหน้า 17 ถึง 21 การแสดงข้อมูลในงบการเงินจะถือว่าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงบการเงินเมื่อข้อมูลที่แสดงนั้นมิได้เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของรายการ เหตุการณ์ และสภาพการณ์อื่นที่ข้อมูลนั้นนำเสนอหรือคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะนำเสนอ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน ในการพิจารณาว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องใดเรื่องหนึ่งในมาตรฐานการบัญชีจะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดอย่างมากจนเป็นเหตุให้งบการเงินไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงบการเงินที่กำหนดไว้ในแม่บทการบัญชี ฝ่ายบริหารของกิจการต้องพิจารณาทุกเรื่องดังต่อไปนี้

22.1. สาเหตุที่กิจการไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของงบการเงินได้ภายใต้สถานการณ์นั้น ๆ

22.2. สถานการณ์ของกิจการมีความแตกต่างอย่างไรจากสถานการณ์ของกิจการอื่นที่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีนั้นได้ หากกิจการอื่นซึ่งอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์ของกิจการสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวได้ ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าการที่กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีย่อมจะไม่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดมากจนเป็นเหตุให้การปฏิบัติตามข้อกำหนดตามมาตรฐานการบัญชีซึ่งไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแม่บทการบัญชี

การดำเนินงานต่อเนื่อง

23. ในการจัดทำงบการเงิน ฝ่ายบริหารต้องประเมินความสามารถในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของกิจการ งบการเงินต้องจัดทำขึ้นตามหลักการดำเนินงานต่อเนื่อง เว้นแต่กิจการมีความตั้งใจที่จะชำระบัญชี เลิกกิจการ หรือไม่มีทางเลือกอื่นใด นอกเหนือจากการชำระบัญชีหรือเลิกกิจการ จากการประเมินความสามารถในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง หากฝ่ายบริหารพบว่ามีความไม่แน่นอนที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือสภาพการณ์ใดที่อาจทำให้เกิดความสงสัยอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยให้ทราบถึงความไม่แน่นอนเหล่านั้น ในกรณีที่งบการเงินมิได้จัดทำขึ้นตามหลักการดำเนินงานต่อเนื่อง กิจการจะต้องเปิดเผยถึงข้อเท็จจริงนี้ พร้อมทั้งเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินนั้น และเหตุผลที่กิจการไม่อาจดำเนินงานอย่างต่อเนื่องได้

24. ในการประเมินความเหมาะสมของข้อสมมติเกี่ยวกับการดำเนินงานต่อเนื่องของกิจการ ฝ่ายบริหารต้องพิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่เกี่ยวกับอนาคตเป็นเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุล ระดับของการพิจารณาขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี ในกรณีที่กิจการมีกำไรในอดีตและมีแหล่งเงินทุนรองรับในปัจจุบันอาจสรุปได้ว่าการใช้หลักการดำเนินงานต่อเนื่องในการนำเสนองบการเงินมีความเหมาะสมแล้ว โดยที่ไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ในรายละเอียด ในกรณีอื่น ฝ่ายบริหารอาจต้องพิจารณาปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรทั้งในปัจจุบันและในอนาคต กำหนดการชำระคืนหนี้ และแหล่งเงินทุนทดแทนที่

เป็นไปได้ จึงจะสามารถสรุปได้ว่าการใช้หลักการดำเนินงานต่อเนื่องในการนำเสนองบการเงินนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่

เกณฑ์คงค้าง

25. กิจการต้องจัดทำงบการเงินตามเกณฑ์คงค้าง ยกเว้นข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสด
26. เมื่อใช้เกณฑ์คงค้างในการจัดทำงบการเงิน กิจการต้องรับรู้รายการสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่าย (องค์ประกอบของงบการเงิน) เมื่อรายการเหล่านั้นเป็นไปตามคำนิยามและเกณฑ์การรับรู้รายการตามที่กำหนดไว้ในแม่บทการบัญชี

ความสม่ำเสมอในการนำเสนอ

27. กิจการต้องนำเสนอและจัดประเภทรายการในงบการเงินในลักษณะเดียวกันในทุกงวดบัญชี ยกเว้นกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้
 - 27.1. ภายหลังการเปลี่ยนแปลงลักษณะการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของกิจการอย่างมีนัยสำคัญหรือการทบทวนงบการเงินแล้วเป็นที่ชัดเจนว่าการนำเสนอและการจัดประเภทรายการในงบการเงินแบบใหม่จะทำให้การนำเสนองบการเงินมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงเกณฑ์การเลือกใช้และการปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด
 - 27.2. มาตรฐานการบัญชีกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนองบการเงิน

28. การซื้อหรือขายกิจการที่มีนัยสำคัญหรือการทบทวนการนำเสนองบการเงินของกิจการอาจชี้ให้เห็นว่างบการเงินนั้นต้องแสดงรายการแตกต่างไปจากเดิม กิจการจะเปลี่ยนแปลงการนำเสนองบการเงินได้ก็ต่อเมื่อการนำเสนองบการเงินในรูปแบบใหม่นั้นให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีความเกี่ยวข้องมากขึ้นกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน และการนำเสนอในรูปแบบใหม่นั้นยังคงใช้ต่อไปเพื่อให้งบการเงินสามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนองบการเงิน กิจการต้องจัดประเภทข้อมูลที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ตามย่อหน้า 38 และ 39

ความมีสาระสำคัญและการนำเสนอด้วยยอดรวม

29. รายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่ประเภทที่มีสาระสำคัญต้องแยกแสดงในงบการเงิน รายการที่มีลักษณะหรือหน้าที่ไม่คล้ายคลึงกันแต่รายการต้องแยกแสดงในงบการเงิน เว้นแต่รายการเหล่านั้นไม่มีสาระสำคัญ
30. งบการเงินเป็นผลของการประมวลรายการค้าหรือเหตุการณ์อื่นจำนวนมากที่ได้รวบรวมเป็นกลุ่มตามลักษณะหรือหน้าที่ของรายการนั้น ๆ ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการรวบรวมและจัดประเภทรายการค้าคือ การ

นำเสนอข้อมูลที่ได้สรุปและจัดประเภทแล้ว ซึ่งปรากฏอยู่ในแต่ละรายการในงบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และงบกระแสเงินสด หรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน รายการที่ไม่มีสาระสำคัญให้นำไปรวมกับรายการอื่นเพื่อนำเสนอในงบการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงินอย่างไรก็ตาม บางรายการอาจไม่มีสาระสำคัญพอที่จะแยกแสดงต่างหากในงบการเงินแต่อาจมีสาระสำคัญเพียงพอที่จะแยกแสดงต่างหากในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

31. การใช้หลักความมีสาระสำคัญ หมายความว่า กิจกรรมไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี หากข้อมูลนั้นไม่มีสาระสำคัญ

การหักกลบ

32. สินทรัพย์และหนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่าย ต้องไม่นำมาหักกลบกัน นอกจากมาตรฐานการบัญชีมีข้อกำหนดหรืออนุญาติให้หักกลบได้
33. สินทรัพย์และหนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่าย จำเป็นต้องแสดงแยกจากกัน การหักกลบรายการในงบดุลหรืองบกำไรขาดทุนจะทำให้ความสามารถของผู้ใช้งบการเงินในการเข้าใจรายการค้า เหตุการณ์ สภาพการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นและการประเมินกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการเสียไป เว้นแต่การหักกลบนั้นจะสะท้อนถึงสาระของรายการหรือสภาพการณ์นั้น การวัดมูลค่าของสินทรัพย์ซึ่งแสดงสุทธิจากบัญชีปรับมูลค่าไม่ถือเป็นการหักกลบรายการ ตัวอย่างเช่น การแสดงลูกหนี้สุทธิจากค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ หรือสินค้าคงเหลือสุทธิจากค่าเผื่อสินค้าล้าสมัย เป็นต้น
34. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง รายได้ (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดนิยามของรายได้และกำหนดให้วัดค่ารายได้ด้วยมูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือที่ดำรงรับหักด้วยส่วนลดการค้าและส่วนลดตามปริมาณซื้อ กิจกรรมมีรายการซึ่งไม่ถึงว่าเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้จากการดำเนินงานตามปกติธุรกิจ แต่เป็นรายการที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวมักเกิดขึ้นรวมไปกับกิจกรรมหลักที่ก่อให้เกิดรายได้ กิจกรรมต้องแสดงรายการเหล่านั้นโดยการหักกลบรายได้กับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นจากรายการเดียวกัน หากการแสดงยอดสุทธิในลักษณะนี้จะช่วยสะท้อนให้เห็นสาระที่แท้จริงของรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีที่เกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น
- 34.1. ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการจำหน่ายสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน รวมถึงเงินลงทุน และสินทรัพย์ดำเนินงาน ให้แสดงด้วยจำนวนเงินที่ได้รับจากการจำหน่ายหักด้วยมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่าย
- 34.2. รายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับประมาณการหนี้สิน ซึ่งมีการรับรู้ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 53 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น และกิจการคาดว่าจะได้รับชดเชยจากบุคคลที่สามภายใต้ข้อตกลงตามสัญญา (ตัวอย่างเช่น ข้อตกลงในการรับประกันจากผู้ขาย) อาจแสดงหักจากเงินชดเชยที่เกี่ยวข้อง
35. นอกจากนี้ ผลกำไรและผลขาดทุนที่เกิดจากกลุ่มของรายการค้าที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันให้แสดงด้วยยอดสุทธิ ตัวอย่างเช่น ผลกำไรและผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือผลกำไรและผล

ขาดทุนที่เกิดจากการถือครองเครื่องมือทางการเงินเพื่อค้า อย่างไรก็ตาม หากผลกำไรและผลขาดทุนดังกล่าว มีสาระสำคัญให้แสดงแยกต่างหาก

ข้อมูลเปรียบเทียบ

36. กิจการต้องแสดงข้อมูลของงวดก่อนเปรียบเทียบกับทุกรายการที่แสดงในงบการเงินงวดปัจจุบันหาก มาตรฐานการบัญชีมิได้อนุญาตหรือกำหนดเป็นอย่างอื่น ข้อมูลเชิงบรรยายและพรรณนาต้องแสดง เปรียบเทียบกันหากข้อมูลนั้นช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจงบการเงินของงวดบัญชีปัจจุบันได้ดี ขึ้น
37. ในบางกรณี ข้อมูลเชิงบรรยายในงบการเงินงวดก่อนยังคงมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในงวดปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น รายละเอียดของข้อพิพาททางกฎหมายที่ผลของคดียังมีความไม่แน่นอนจนถึง ณ วันที่ในงบดุล งวดก่อนและผลของคดียังไม่สิ้นสุดให้เปิดเผยในงวดปัจจุบัน ผู้ใช้งบการเงินได้รับประโยชน์จากข้อมูล เกี่ยวกับความไม่แน่นอนที่มีอยู่ ณ วันที่ในงบดุลงวดก่อนและสิ่งที่ได้ทำในงวดปัจจุบันเพื่อความไม่แน่นอน นั้นหมดไป
38. เมื่อต้องมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน กิจการต้องจัดประเภทรายการที่ นำมาเปรียบเทียบใหม่ด้วย เว้นแต่การจัดประเภทใหม่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ เมื่อมีการจัด ประเภทใหม่ กิจการต้องเปิดเผยทุกข้อดังต่อไปนี้
 - 38.1. ลักษณะของการจัดประเภทใหม่
 - 38.2. จำนวนเงินของแต่ละรายการหรือแต่ละประเภทที่ถูกจัดประเภทใหม่
 - 38.3. เหตุผลในการจัดประเภทใหม่
39. หากกิจการไม่สามารถจัดประเภทรายการที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ได้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อ ดังต่อไปนี้
 - 39.1. เหตุผลที่ไม่สามารถจัดประเภทรายการใหม่ได้
 - 39.2. ลักษณะของรายการปรับปรุงหากมีการจัดประเภทรายการใหม่
40. การทำให้ข้อมูลในงบการเงินแต่ละงวดเปรียบเทียบกันได้อย่างดียิ่งขึ้นจะมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ ของผู้ใช้งบการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประเมินแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินเพื่อการคาดการณ์ ใน บางสถานการณ์ กิจการไม่สามารถนำข้อมูลงวดก่อนมาจัดประเภทใหม่เพื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลในงวด ปัจจุบันได้ ตัวอย่างเช่น การเก็บข้อมูลในงวดก่อนมีลักษณะที่ทำให้กิจการไม่สามารถจัดประเภทรายการ ใหม่ได้ และไม่สามารถรวบรวมตัวเลขขึ้นมาใหม่ได้
41. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการ ทางบัญชี และข้อผิดพลาด ได้กำหนดวิธีการปรับข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบเมื่อมีการเปลี่ยนนโยบายการบัญชี หรือมีการแก้ไขข้อผิดพลาดของงวดก่อน

โครงสร้างและเนื้อหา

ความนำ

42. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลบางรายการในงบดุล งบกำไรขาดทุน และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และยังกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลบางรายการในงบการเงินดังกล่าวหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ส่วนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 25 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง งบกระแสเงินสด กำหนดรูปแบบของการนำเสนองบกระแสเงินสด
43. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้บางครั้งใช้คำว่า “การเปิดเผย” ในความหมายกว้าง โดยหมายความรวมถึงการนำเสนอข้อมูลในงบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และงบกระแสเงินสด ตลอดจนหมายเหตุประกอบงบการเงิน มาตรฐานการบัญชีฉบับอื่นยังกำหนดการเปิดเผยข้อมูลไว้ด้วย การเปิดเผยดังกล่าวสามารถกระทำได้ในงบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรืองบกระแสเงินสด (แล้วแต่จะเกี่ยวข้อง) หรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เว้นแต่มาตรฐานการบัญชี ฉบับนี้หรือฉบับอื่น มีข้อกำหนดเฉพาะไว้เป็นอย่างอื่น

การระบุชื่องบการเงิน

44. งบการเงินต้องมีการระบุชื่อไว้อย่างชัดเจนและแยกออกจากข้อมูลอื่นที่นำเสนออยู่ในเอกสารเผยแพร่ชุดเดียวกัน
45. มาตรฐานการบัญชีจะถือปฏิบัติกับงบการเงินเท่านั้น โดยไม่ถือปฏิบัติกับข้อมูลอื่นที่นำเสนอในรายงานประจำปีหรือเอกสารเผยแพร่อื่น ดังนั้น ผู้ใช้งบการเงินต้องสามารถแยกแยะข้อมูลที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีกับข้อมูลอื่นที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินแต่ไม่ได้จัดทำขึ้นตามข้อกำหนดเหล่านั้น
46. กิจการต้องระบุชื่อส่วนประกอบของงบการเงินแต่ละส่วนอย่างชัดเจน และยังต้องแสดงข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้อย่างเด่นชัด ซึ่งจะแสดงซ้ำกันได้ถ้าการแสดงซ้ำนั้นทำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง
- 46.1. ชื่อของกิจการที่เสนอรายงานหรือวิธีการอื่นที่เป็นการแสดงชื่อและการเปลี่ยนแปลงในข้อมูลดังกล่าวที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ในงบดุล
- 46.2. การระบุว่างบการเงินนั้นเป็นงบการเงินเฉพาะกิจการหรือเป็นงบการเงินของกลุ่มกิจการ
- 46.3. วันที่ในงบดุลหรือรอบระยะเวลาของงบการเงิน แล้วแต่จะเหมาะสมกับส่วนประกอบของงบการเงินนั้น ๆ
- 46.4. สกุลเงินที่ใช้รายงานตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 30 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 46.5. จำนวนหลักที่ใช้ในการแสดงจำนวนเงินในงบการเงิน
47. ข้อกำหนดในย่อหน้า 46 สามารถปฏิบัติได้โดยการแสดงหัวเรื่องของหน้า และหัวเรื่องย่อของสดมภ์ในแต่ละหน้าของงบการเงิน กิจการต้องใช้ดุลยพินิจในการนำเสนอข้อมูลอย่างดีที่สุด ตัวอย่างเช่น งบการเงินที่

นำเสนอผ่านระบบคอมพิวเตอร์มักไม่แสดงข้อมูลแยกเป็นแต่ละหน้า ดังนั้น จึงต้องแสดงหัวข้อเรื่องและหัวข้อย่อเป็นระยะ ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในข้อมูลที่รวมอยู่ในงบการเงินได้ดีพอ

48. กิจการมักแสดงจำนวนเงินไว้เป็นหลักพันหรือหลักล้านเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจงบการเงินได้ดีขึ้น กิจการสามารถทำเช่นนั้นได้หากได้เปิดเผยถึงจำนวนหลักที่ใช้ในการแสดง และได้นำเสนอข้อมูลที่มีสาระสำคัญไว้อย่างครบถ้วน

รอบระยะเวลาที่รายงาน

49. กิจการต้องนำเสนองบการเงินอย่างน้อยปีละครั้ง ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงวันที่ในงบดุลและเป็นเหตุให้กิจการต้องนำเสนองบการเงิน ซึ่งมีรอบระยะเวลาบัญชียาวกว่าหรือสั้นกว่าหนึ่งปี กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมทุกข้อดังต่อไปนี้
- 49.1. เหตุผลในการใช้งวดบัญชีที่ยาวกว่าหรือสั้นกว่าหนึ่งปี
- 49.2. ข้อเท็จจริงที่ว่าจำนวนเงินเปรียบเทียบที่แสดงในงบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลง ส่วนของเจ้าของ งบกระแสเงินสด และหมายเหตุประกอบงบการเงินของงวดก่อนไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกับงวดปัจจุบันได้ทั้งหมด
50. โดยปกติ งบการเงินจะจัดทำขึ้นอย่างสม่ำเสมอสำหรับรอบระยะเวลาหนึ่งปี อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ กิจการบางแห่งเลือกที่จะจัดทำงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลา 52 สัปดาห์ เป็นต้น มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มิได้ห้ามการปฏิบัติดังกล่าว เนื่องจากงบการเงินที่ได้ไม่น่าแตกต่างไปจากงบการเงินของรอบระยะเวลาหนึ่งปีอย่างมีสาระสำคัญ

งบดุล

ความแตกต่างระหว่างรายการหมุนเวียนกับรายการไม่หมุนเวียน

51. กิจการต้องแยกแสดงสินทรัพย์และหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนในงบดุลตามข้อกำหนดของย่อหน้า 57 ถึง 67 เว้นแต่การแสดงรายการตามสภาพคล่องจะมีความน่าเชื่อถือและมีความเกี่ยวข้องมากขึ้นกับการตัดสินใจ หากกิจการปฏิบัติตามข้อยกเว้นนี้ สินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดจะต้องแสดงตามลำดับของสภาพคล่อง
52. ไม่ว่าสินทรัพย์และหนี้สินจะนำเสนอไว้ด้วยวิธีใดก็ตาม สินทรัพย์และหนี้สินแต่ละรายการที่ได้รับรวมยอดคงเหลือส่วนที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์หรือชำระคืนภายใน 12 เดือนหลังจากวันที่ในงบดุลไว้กับยอดคงเหลือส่วนที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์หรือชำระคืนนานเกินกว่า 12 เดือนหลังจากวันที่ในงบดุล กิจการต้องเปิดเผยจำนวนเงินของยอดคงเหลือส่วนที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์หรือชำระคืนนานเกินกว่า 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุล
53. หากกิจการขายสินค้าหรือบริการซึ่งมีวงจรการดำเนินงานที่ระบุได้อย่างชัดเจน การจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินออกเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนไว้ในงบดุลจะให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน

โดยแยกสินทรัพย์สุทธิที่กิจการใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนอย่างต่อเนื่องจากสินทรัพย์สุทธิที่กิจการใช้ในการดำเนินงานระยะยาว การจัดประเภทในลักษณะนี้ทำให้สินทรัพย์ที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ในวงจรการดำเนินงานปัจจุบัน และหนี้สินที่จะถึงกำหนดชำระภายในช่วงเวลาเดียวกันนั้นแสดงไว้อย่างเด่นชัด

54. กิจการบางประเภท เช่น สถาบันการเงิน การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามลำดับสภาพคล่องของแต่ละรายการไม่ว่าจะเรียงจากมากไปหาน้อยหรือน้อยไปหามาก จะให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจได้ดีกว่าการแสดงเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน เนื่องจากกิจการดังกล่าวไม่ได้ขายสินค้าหรือบริการภายในวงจรการดำเนินงานที่ระบุได้อย่างชัดเจน
55. ข้อกำหนดในย่อหน้า 51 อนุญาตให้กิจการที่มีการประกอบกิจการหลากหลายสามารถแสดงสินทรัพย์และหนี้สินบางส่วนโดยใช้เกณฑ์รายการหมุนเวียนและรายการไม่หมุนเวียนควบคู่กับเกณฑ์การแสดงตามลำดับสภาพคล่อง ก็ได้ หากการแสดงควบคู่นั้นมีความน่าเชื่อถือและมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่า
56. ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่คาดว่าจะกิจการจะได้รับชำระจากสินทรัพย์และจะต้องชำระคืนหนี้สินเป็นประโยชน์ในการประเมินสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 48 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน(เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวันครบกำหนดของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน สินทรัพย์ทางการเงินรวมถึงลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น และหนี้สินทางการเงินรวมถึง เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่กิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงิน เช่น สินค้าคงเหลือ หรือวันที่กิจการต้องชำระหนี้สินที่ไม่เป็นตัวเงิน เช่น ประมาณการหนี้สิน ถือเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ไม่ว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นจะแสดงเป็นรายการหมุนเวียนหรือรายการไม่หมุนเวียนก็ตาม ตัวอย่างเช่น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลของมูลค่าของสินค้าคงเหลือส่วนที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ในระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือนหลังจากวันที่ในงบดุล

สินทรัพย์หมุนเวียน

57. สินทรัพย์จะจัดประเภทเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนเมื่อสินทรัพย์นั้นเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้
 - 57.1. คาดว่าจะได้รับประโยชน์ หรือตั้งใจจะขายหรือใช้ภายในรอบระยะเวลาดำเนินงานตามปกติของกิจการ
 - 57.2. มีวัตถุประสงค์หลักไว้เพื่อค้า
 - 57.3. คาดว่าจะได้รับประโยชน์ภายในระยะเวลา 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุล
 - 57.4. เป็นเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด (ตามที่ได้นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 25 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง งบกระแสเงินสด) และไม่มีข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนหรือการใช้ชำระหนี้สินภายในระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุล

สินทรัพย์ที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นให้จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

58. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้คำว่า ไม่หมุนเวียน ให้นำมาหมายถึง สินทรัพย์มีตัวตน สินทรัพย์ไม่มีตัวตน และสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งมีลักษณะที่เป็นระยะยาว และมีได้มีข้อห้ามในการใช้ค่าอื่นหากค่าที่เลือกใช้แทนนั้นยังคงมีความหมายชัดเจนและทดแทนกันได้

59. วงจรการดำเนินงาน หมายถึง ระยะเวลาที่เริ่มตั้งแต่ได้สินทรัพย์มาเพื่อใช้ในการดำเนินงาน จนกระทั่งได้รับเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด หากไม่สามารถระบุวงจรการดำเนินงานได้อย่างชัดเจนให้ถือว่าวงจรการดำเนินงานมีระยะเวลา 12 เดือน สินทรัพย์หมุนเวียนหมายถึงสินทรัพย์ต่างๆ (เช่น สินค้าคงเหลือ และ ลูกหนี้การค้า) ที่ขาย ใช้จ่าย หรือให้ประโยชน์ภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ ถึงแม้กิจการไม่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์เหล่านั้นภายใน 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุลก็ตาม สินทรัพย์หมุนเวียนยังรวมถึงสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อค้า (สินทรัพย์ทางการเงินที่ถือไว้เพื่อค้าจัดเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)) และส่วนที่จัดเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนของสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่หมุนเวียน

หนี้สินหมุนเวียน

60. หนี้สินจะจัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียนเมื่อหนี้สินนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้
- 60.1. คาดว่าจะมีการชำระภายในรอบระยะเวลาดำเนินงานตามปกติของกิจการ
 - 60.2. มีวัตถุประสงค์หลักไว้เพื่อค้า
 - 60.3. ถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุล
 - 60.4. กิจการไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขให้เลื่อนการชำระหนี้ออกไปอีกเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 12 เดือน นับจากวันที่ในงบดุล

หนี้สินที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นให้จัดประเภทเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน

61. หนี้สินบางประเภทที่เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในวงจรการดำเนินงานตามปกติของกิจการให้จัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียน แม้ว่าจะครบกำหนดชำระเกินกว่า 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุล เช่น เจ้าหนี้การค้า ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายบางรายการที่เกี่ยวกับพนักงาน และค่าใช้จ่ายดำเนินงานอื่น วงจรการดำเนินงานตามปกตินี้ให้ใช้กับการจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการได้ สำหรับกรณีที่กิจการไม่สามารถระบุวงจรการดำเนินงานได้อย่างชัดเจนให้ถือว่าวงจรการดำเนินงานมีระยะเวลา 12 เดือน
62. หนี้สินหมุนเวียนอื่น เป็นหนี้สินที่มีกำหนดชำระคืนภายใน 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุล หรือมีไว้เพื่อวัตถุประสงค์หลักเพื่อค้า แต่การชำระคืนไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของวงจรการดำเนินงานตามปกติ ตัวอย่างเช่น หนี้สินทางการเงินที่จัดประเภทมีไว้เพื่อค้าตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าตราสารการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร ส่วนของหนี้สินทางการเงินไม่หมุนเวียนระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระในหนึ่งปี เงินปันผลค้างจ่าย ภาษีเงินได้ค้างจ่าย และเจ้าหนี้อื่นๆ สำหรับหนี้สินทางการเงินซึ่งกิจการใช้เป็นแหล่งเงินทุนระยะยาว (นั่นคือมิได้เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในวงจรการดำเนินงานตามปกติของกิจการ) และยังไม่ครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุลให้ถือเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียนที่ต้องปฏิบัติตามย่อหน้า 65 และ 66
63. กิจการต้องจัดประเภทหนี้สินทางการเงินที่จะครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุลเป็นหนี้สินหมุนเวียนถึงแม้ว่าหนี้สินนั้นเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้
- 63.1. เงื่อนไขเดิมในการชำระหนี้สินจะมีระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือน

- 63.2. มีข้อตกลงที่จะชำระหนี้โดยการก่อหนี้สินระยะยาวใหม่หรือต่ออายุหนี้ให้เป็นหนี้สินระยะยาว ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวจัดทำเสร็จสมบูรณ์ภายหลังจากวันที่ในงบการเงินและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน
64. ภายใต้เงื่อนไขการกู้ยืมในปัจจุบัน หากกิจการคาดหวังและมีอำนาจที่จะชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อหนี้สินใหม่ที่มีอายุอย่างน้อย 12 เดือน หรือต่ออายุภาระผูกพันเดิมออกไปเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุล ภาระผูกพันนั้นต้องจัดประเภทเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียนแม้ว่าภาระผูกพันเดิมนั้นมีการกำหนดชำระภายในระยะเวลาสั้นกว่า 12 เดือน อย่างไรก็ตาม หากกิจการไม่มีอำนาจในการชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อหนี้สินใหม่หรือการต่ออายุภาระผูกพันเดิม (เช่น ไม่มีข้อตกลงในการชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อหนี้สินใหม่) ภาระผูกพันนั้นต้องจัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียน ทั้งนี้โดยไม่พิจารณาความสามารถของกิจการในการชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อหนี้สินใหม่
65. หากก่อนหรือ ณ วันที่ในงบดุล กิจการละเมิดเงื่อนไขสัญญาเงินกู้ยืมระยะยาวเป็นผลให้หนี้สินนั้นกลายเป็นหนี้สินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถาม กิจการต้องจัดประเภทหนี้สินนั้นเป็นหนี้สินหมุนเวียน แม้ว่าภายหลังจากวันที่ในงบดุลและวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน เจ้าหนี้มีข้อตกลงไม่เรียกคืนหนี้สินนั้นทั้งที่ได้มีการละเมิดเงื่อนไขสัญญา กิจการต้องจัดประเภทหนี้สินนี้เป็นหนี้สินหมุนเวียน เนื่องจาก ณ วันที่ในงบดุล กิจการไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไปเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุล
66. อย่างไรก็ตาม หากภายในวันที่ในงบดุลผู้ให้กู้ยืมยินยอมที่จะให้ระยะเวลาปลอดหนี้อย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุลเพื่อให้กิจการดำเนินการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไขเพื่อให้ตรงตามสัญญาเงินกู้ยืม ซึ่งภายในช่วงระยะเวลาดังกล่าวผู้ให้กู้ยืมจะไม่สามารถเรียกคืนได้ในทันที กิจการต้องจัดประเภทหนี้สินนี้เป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน
67. ในส่วนของเงินกู้ยืมที่จัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียน หากมีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งดังต่อไปนี้เกิดขึ้นระหว่างวันที่ในงบดุลและวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน เหตุการณ์ดังกล่าวถือว่าเข้าเงื่อนไขที่ไม่ต้องปรับปรุงงบการเงิน แต่ต้องเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 52 เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังจากวันที่ในงบดุล
- 67.1. มีการชำระเงินกู้ยืมเดิมโดยการก่อหนี้สินระยะยาวใหม่
- 67.2. มีการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้ยืมระยะยาวเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญา
- 67.3. เจ้าหนี้ให้ระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุลเพื่อให้กิจการดำเนินการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้ยืมระยะยาวเพื่อให้เป็นไปตามสัญญา

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบดุล

68. งบดุลต้องมีรายการที่แสดงจำนวนเงินทุกข้อดังต่อไปนี้ หากกิจการไม่ได้นำเสนอรายการที่แสดงจำนวนเงินดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ตามย่อหน้า 68ก
- 68.1. ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
- 68.2. อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
- 68.3. สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

- 68.4. สินทรัพย์ทางการเงิน (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในข้อ 68.5 68.8 และ 68.9)
- 68.5. เงินลงทุนซึ่งบันทึกตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับอื่น
- 68.6. สินทรัพย์ชีวภาพ
- 68.7. สินค้าคงเหลือ
- 68.8. ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น
- 68.9. เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
- 68.10. เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น
- 68.11. ประมาณการหนี้สิน
- 68.12. หนี้สินทางการเงิน (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในข้อ 68.10 และ 68.11)
- 68.13. หนี้สินและสินทรัพย์ภาษีเงินได้สำหรับงวดปัจจุบันตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 56 เรื่อง ภาษีเงินได้ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 68.14. หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 56 เรื่อง ภาษีเงินได้ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 68.15. ส่วนได้เสียของผู้ถือหุ้นส่วนน้อยที่แสดงในส่วนของผู้ถือหุ้น
- 68.16. ทุนที่ออกจำหน่าย และสำรองต่างๆ ที่จัดสรรให้แก่ผู้ถือหุ้นของบริษัทใหญ่

68ก งบดุลต้องมีรายการที่แสดงจำนวนเงินทุกข้อดังต่อไปนี้

- 68ก.1. ยอดรวมของสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ถือไว้รอการขายและสินทรัพย์ที่รวมในกลุ่มสินทรัพย์รอการขายซึ่งจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ถือไว้รอการขายตามมาตรฐานการบัญชี เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนถือไว้รอการขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก (เมื่อมีการประกาศใช้)
 - 68ก.2. หนี้สินที่รวมในกลุ่มหนี้สินรอการขายที่จัดประเภทเป็นหนี้สินถือไว้รอการขายตามมาตรฐานการบัญชี เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนถือไว้รอการขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก (เมื่อมีการประกาศใช้)
69. กิจการจะต้องแสดงรายการแต่ละรายการ หัวข้อเรื่อง และยอดรวมย่อยในงบดุลเพิ่มเติม ถ้าหากการแสดงผลรายการในลักษณะดังกล่าวช่วยให้เกิดความเข้าใจในฐานะการเงินของกิจการ
 70. ถ้ากิจการแยกการจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินในงบดุลเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน กิจการต้องไม่จัดประเภทรายการสินทรัพย์ (หนี้สิน) ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเป็นสินทรัพย์ (หนี้สิน) หมุนเวียน
 71. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดลำดับหรือรูปแบบของการแสดงผลรายการ รายการต่างๆ ตามย่อหน้า 68 เป็นเพียงการกำหนดไว้ตามลักษณะและหน้าที่ที่มีความแตกต่างกันทำให้ต้องแสดงแต่ละรายการแยกจากกันในงบดุล นอกจากนี้

- 71.1. รายการแต่ละรายการในงบดุลต้องมีการแยกแยะ หากขนาด ลักษณะ หรือหน้าที่ของรายการนั้นหรือผลรวมของรายการที่คล้ายคลึงกันนั้นช่วยให้เกิดความเข้าใจในฐานะการเงินของกิจการ
 - 71.2. คำอธิบายและการเรียงลำดับการแสดงผลรวมของรายการที่คล้ายคลึงกันอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามลักษณะและรายการค้าของกิจการ เพื่อให้ข้อมูลที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในฐานะการเงินของกิจการ ตัวอย่างเช่น สถาบันการเงินอาจเปลี่ยนแปลงคำอธิบายรายการข้างต้นเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันการเงิน
72. การใช้ดุลยพินิจว่ารายการใดต้องแยกแยะเพิ่มเติมให้พิจารณาโดยถือเกณฑ์ดังนี้
- 72.1. ลักษณะและสภาพคล่องของสินทรัพย์
 - 72.2. การใช้งานของสินทรัพย์ภายในกิจการ
 - 72.3. จำนวนเงิน ลักษณะ และจังหวะเวลาของหนี้สิน
73. การใช้เกณฑ์วัดมูลค่าที่ต่างกันสำหรับสินทรัพย์ต่างประเภทกันเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นว่าสินทรัพย์นั้นมีลักษณะและหน้าที่ต่างกัน กิจการจึงต้องแสดงสินทรัพย์แต่ละรายการนั้นแยกจากกัน ตัวอย่างเช่น สินทรัพย์แต่ละประเภทในกลุ่มที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ อาจแสดงในงบการเงินในราคาทุนหรือราคาที่เป็นใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้)

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบดุลหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

74. กิจการต้องเปิดเผยการจัดประเภทรายการย่อยในงบดุลหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงินโดยจัดประเภทให้เหมาะสมกับการดำเนินงานของกิจการ
75. รายละเอียดที่แสดงในการจัดประเภทย่อยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ขนาด ลักษณะ และหน้าที่ของจำนวนที่รวมอยู่ในการจัดประเภทย่อยนั้น ซึ่งการเปิดเผยรายการแต่ละรายการจะมีความแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น
- 75.1. รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ให้แยกแสดงแต่ละประเภทตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้)
 - 75.2. ลูกหนี้ ให้แยกแสดงเป็นลูกหนี้การค้า ลูกหนี้นักค้าหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า และลูกหนี้อื่น
 - 75.3. สินค้าคงเหลือ ให้แยกแสดงแต่ละประเภทตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง สินค้าคงเหลือ เช่น สินค้าซื้อมาเพื่อขาย สินค้าสำเร็จรูป สินค้าระหว่างผลิต วัตถุดิบ และวัสดุการผลิต
 - 75.4. ประมาณการหนี้สิน ให้แยกแสดงเป็นประมาณการหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์ตอบแทนพนักงานและประมาณการหนี้สินอื่น
 - 75.5. ส่วนของเจ้าของให้แยกแสดงเป็นแต่ละรายการ เช่น ทุนที่ชำระแล้ว ส่วนเกินมูลค่าหุ้น และสำรองต่างๆ

76. กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในงบดุลหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 76.1. สำหรับหุ้นทุนแต่ละประเภท
- 76.1.1. จำนวนหุ้นที่จดทะเบียน
- 76.1.2. จำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายและชำระเต็มมูลค่า และจำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายแต่ยังชำระไม่เต็มมูลค่า
- 76.1.3. ราคาที่ตราไว้ต่อหุ้น หรือเปิดเผยว่าหุ้นไม่มีราคาตราไว้
- 76.1.4. รายการกระทบบยอดของจำนวนหุ้นที่ถือโดยบุคคลภายนอก ณ วันเริ่มรอบระยะเวลาและวันสิ้นรอบระยะเวลา
- 76.1.5. สิทธิ บุริมสิทธิ และข้อจำกัดของหุ้นทุนแต่ละประเภท ซึ่งรวมถึงข้อจำกัดในการจ่ายปันผลและการจ่ายคืนทุน
- 76.1.6. จำนวนหุ้นของกิจการที่ถือโดยกิจการหรือบริษัทย่อย หรือบริษัทร่วมของกิจการ
- 76.1.7. จำนวนหุ้นที่สำรองไว้เพื่อออกให้ตามสิทธิหรือตามสัญญาการขายหุ้น พร้อมเงื่อนไขและจำนวนเงินที่เกี่ยวข้อง
- 76.2. คำอธิบายถึงลักษณะและวัตถุประสงค์ของสำรองแต่ละประเภทในส่วนของเจ้าของ
77. กิจการที่ไม่มีหุ้นทุน เช่น ห้างหุ้นส่วน หรือทรัสต์ ต้องเปิดเผยข้อมูลซึ่งเทียบเท่ากับข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้า 76.1 โดยให้แสดงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระหว่างงวดสำหรับแต่ละรายการในส่วนของเจ้าของ ตลอดจนสิทธิ บุริมสิทธิ และข้อจำกัด ของส่วนได้เสียของเจ้าของแต่ละประเภท

งบกำไรขาดทุน

กำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด

78. รายได้และค่าใช้จ่ายทุกรายการที่รับรู้ในงวดต้องนำมารวมเป็นกำไรหรือขาดทุน เว้นแต่มาตรฐานการบัญชีจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น
79. โดยปกติ กิจการจะนำรายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้ทุกรายการสำหรับรอบระยะเวลา รวมถึง ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี มารวมในกำไรหรือขาดทุน อย่างไรก็ตาม ในบางสถานการณ์รายได้และค่าใช้จ่ายบางรายการจะไม่นำมารวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลาปัจจุบัน ได้แก่ การแก้ไขข้อผิดพลาดทางบัญชี และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด
80. รายการบางรายการมีลักษณะตรงกับนิยามของคำว่า รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ในแม่บทการบัญชีแต่ มิได้นำมารวมในกำไรหรือขาดทุน เช่น ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ปรับปรุง 2550) เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้)) ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการแปลงค่างบการเงินของหน่วยงานในต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 30 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมีการประกาศใช้)) และผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย (ดูมาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 40 เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน) (เมื่อมีการประกาศใช้) หรือ มาตรฐานการรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบกำไรขาดทุน

81. งบกำไรขาดทุนสำหรับงวดต้องแสดงรายการแต่ละบรรทัดพร้อมจำนวนเงิน ดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย
 - 81.1. รายได้
 - 81.2. ต้นทุนทางการเงิน
 - 81.3. ส่วนแบ่งกำไรหรือขาดทุนในเงินลงทุนซึ่งบันทึกตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับอื่น
 - 81.4. ค่าใช้จ่ายภาษี
 - 81.5. ยอดรวมของ (ก) กำไรหรือขาดทุนหลังภาษีเงินได้จากการดำเนินงานที่ยกเลิก และ (ข) ผลกำไรหรือผลขาดทุนหลังภาษีเงินได้ที่รับรู้จากการวัดมูลค่ายุติธรรมสุทธิจากต้นทุนในการขายหรือจากการจำหน่ายสินทรัพย์ หรือรอจำหน่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานที่ยกเลิก
 - 81.6. กำไรหรือขาดทุน
82. งบกำไรขาดทุนต้องเปิดเผยรายการเกี่ยวกับการจัดสรรกำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด ดังนี้
 - 82.1. กำไรหรือขาดทุนส่วนที่เป็นของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย
 - 82.2. กำไรหรือขาดทุนส่วนที่เป็นของผู้ถือหุ้นบริษัทใหญ่
83. กิจการจะต้องแสดงรายการแต่ละรายการ หัวข้อเรื่อง และยอดรวมย่อยในงบกำไรขาดทุนเพิ่มเติม ถ้าหากการแสดงรายการในลักษณะดังกล่าวช่วยให้เกิดความเข้าใจในผลการดำเนินงานของกิจการ
84. เนื่องจากผลกระทบของกิจกรรมต่าง ๆ รายการค้า และเหตุการณ์อื่น ๆ แตกต่างกันในแง่ของความถี่ โอกาสที่จะเกิดผลกำไรหรือผลขาดทุน และความสามารถในการคาดคะเน การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนประกอบของผลการดำเนินงานช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นและยังช่วยในการพยากรณ์ผลการดำเนินงานในอนาคต กิจการต้องแสดงรายการเพิ่มเติมในงบกำไรขาดทุน และเปลี่ยนแปลงคำอธิบายรายการที่ใช้ และจัดเรียงลำดับรายการใหม่ เมื่อมีความจำเป็นต้องอธิบายองค์ประกอบของผลการดำเนินงานทางการเงิน กิจการต้องแสดงรายการเพิ่มเติมในงบกำไรขาดทุนและแก้ไขคำอธิบายและการเรียงลำดับรายการ ปัจจัยที่นำมาพิจารณารวมถึง ความมีสาระสำคัญ ลักษณะ และหน้าที่ของส่วนประกอบของรายได้และค่าใช้จ่าย ตัวอย่างเช่น สถาบันการเงินอาจแก้ไขคำอธิบายรายการเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันการเงิน รายการรายได้และค่าใช้จ่ายจะนำมาหักกลบกันไม่ได้ ยกเว้นเป็นกรณีตามย่อหน้า 32
85. กิจการต้องไม่แสดงรายการรายได้และค่าใช้จ่ายเป็นรายการพิเศษ ไม่ว่าจะแสดงในงบกำไรขาดทุนหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบกำไรขาดทุนหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

86. สำหรับรายการรายได้และค่าใช้จ่ายที่ถือว่ามีสาระสำคัญ กิจการต้องเปิดเผยลักษณะและจำนวนแยกสำหรับแต่ละรายการ

87. เหตุการณ์ที่ทำให้กิจการต้องมีการเปิดเผยรายได้และค่าใช้จ่ายแยกแต่ละรายการ รวมถึง
- 87.1. การลดมูลค่าสินค้าคงเหลือให้เป็นมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับ หรือการลดมูลค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ให้เป็นมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน รวมทั้งการกลับรายการลดมูลค่าดังกล่าว
 - 87.2. การปรับโครงสร้างกิจกรรมการดำเนินงานของกิจการ รวมทั้งการกลับรายการประมาณการหนี้สินที่ได้ตั้งไว้สำหรับต้นทุนในการปรับโครงสร้างดังกล่าว
 - 87.3. การจำหน่ายที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
 - 87.4. การจำหน่ายเงินลงทุน
 - 87.5. การดำเนินงานที่ยกเลิก
 - 87.6. การยุติของคดีทางกฎหมาย
 - 87.7. การกลับรายการประมาณการหนี้สิน

88. กิจการต้องนำเสนอการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายโดยการจัดประเภทตามลักษณะหรือตามหน้าที่ของค่าใช้จ่ายภายในกิจการที่ให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจได้ดีกว่า

89. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สนับสนุนให้กิจการนำเสนอการวิเคราะห์ตามย่อหน้า 88 ในงบกำไรขาดทุน

90. กิจการจัดประเภทรายละเอียดย่อยค่าใช้จ่ายเพื่อเน้นให้เห็นถึงส่วนประกอบต่างๆ ของผลการดำเนินงานซึ่งอาจแตกต่างกันในด้านความถี่ของการเกิดรายการ โอกาสและการคาดคะเนผลกำไรหรือผลขาดทุน รายละเอียดดังกล่าวกิจการเลือกนำเสนอการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามลักษณะหรือตามหน้าที่ก็ได้

91. รูปแบบแรกของการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายคือวิธีลักษณะค่าใช้จ่าย กิจการต้องรวมค่าใช้จ่ายตามลักษณะของค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุน (ตัวอย่างเช่น ค่าเสื่อมราคา ค่าซื้อวัตถุดิบ ค่าขนส่ง ผลประโยชน์ตอบแทนพนักงาน และค่าโฆษณา) การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามวิธีนี้ง่ายต่อการปฏิบัติ เนื่องจากไม่จำเป็นต้องปันส่วนค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ของค่าใช้จ่ายนั้น ตัวอย่างการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามลักษณะของค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนเป็นดังนี้

รายได้		X
รายได้อื่น		X
การเปลี่ยนแปลงในสินค้าสำเร็จรูปและงานระหว่างทำ	X	
วัตถุดิบและวัตถุดิบเปลืองที่ใช้ไป	X	
ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ตอบแทนพนักงาน	X	
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	X	
ค่าใช้จ่ายอื่น	X	
รวมค่าใช้จ่าย	(X)	
กำไร		X

92. รูปแบบที่สองของการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายคือวิธีหน้าที่ค่าใช้จ่ายหรือ “วิธีต้นทุนขาย” กิจการจะจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ของค่าใช้จ่ายที่เป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนขาย ตัวอย่างเช่น ต้นทุนของกิจกรรมการขายหรือ

กิจกรรมการบริหาร ตามวิธีนี้กิจการต้องเปิดเผยต้นทุนขายแยกจากค่าใช้จ่ายอื่น การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามวิธีนี้ให้ข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องต่อการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงินมากกว่าการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามลักษณะ แต่การปันส่วนต้นทุนแก่หน้าที่ต่าง ๆ อาจต้องอาศัยการปันส่วนที่ไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอนและใช้ดุลยพินิจอย่างมาก ตัวอย่างการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ในงบกำไรขาดทุนเป็นดังนี้

รายได้	X
ต้นทุนขาย	(X)
กำไรขั้นต้น	X
รายได้อื่น	X
ค่าใช้จ่ายในการขาย	(X)
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	(X)
ค่าใช้จ่ายอื่น	(X)
กำไร	X

93. กิจการที่แสดงค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตามลักษณะของค่าใช้จ่าย ซึ่งรวมถึงค่าเสื่อมราคา และค่าตัดจำหน่าย และค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ตอบแทนพนักงาน

94. การเลือกระหว่างวิธีลักษณะค่าใช้จ่ายและวิธีหน้าที่ค่าใช้จ่ายให้ขึ้นอยู่กับปัจจัยในอดีตและปัจจัยของอุตสาหกรรมรวมทั้งลักษณะของกิจการ ทั้งสองวิธีชี้ให้เห็นว่าต้นทุนเหล่านั้นอาจผันแปรกับปริมาณการขายหรือการผลิตโดยตรงหรือโดยอ้อม เนื่องจากการนำเสนอแต่ละวิธีมีข้อดีสำหรับประเภทของกิจการที่แตกต่างกัน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จึงกำหนดให้ฝ่ายบริหารเลือกการนำเสนอที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะค่าใช้จ่าย มีประโยชน์ต่อการคาดคะเนกระแสเงินสดในอนาคต หากกิจการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ประเภทค่าใช้จ่าย กิจการจึงต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตามลักษณะ ตามย่อหน้า 93 คำว่า “ผลประโยชน์ตอบแทนพนักงาน” มีความหมายเดียวกับคำที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชี เรื่อง ผลประโยชน์พนักงาน (เมื่อมีการประกาศใช้)

95. กิจการต้องเปิดเผยจำนวนเงินของการจ่ายปันผลที่รับรู้เป็นการจัดสรรแก่ผู้ถือหุ้นระหว่างรอบระยะเวลา และจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องต่อหุ้นไว้ในงบกำไรขาดทุน หรือในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น

96. กิจการต้องนำเสนองบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

96.1. กำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด

96.2. รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับแต่ละรายการของงวดที่รับรู้โดยตรงไว้ในส่วนของผู้ถือหุ้นตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับอื่น โดยให้แสดงยอดรวมของรายการเหล่านั้นด้วย

- 96.3. ยอดรวมของรายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับงวดซึ่งเป็นผลรวมของรายการตามย่อหน้า 96.1 และ 96.2 พร้อมทั้งแสดงจำนวนที่จัดสรรให้กับผู้ถือหุ้นบริษัทใหญ่และผู้ถือหุ้นส่วนน้อยแยกจากกัน
- 96.4. ผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีและการแก้ไขข้อผิดพลาดที่มีต่อแต่ละรายการในส่วนของผู้ถือหุ้นตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีเพียงรายการในข้อ 96.1 ถึง 96.4 ให้เรียกว่างบแสดงการรับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย

97. นอกจากนี้ กิจการต้องแสดงรายการต่อไปนี้เพิ่มเติมไว้ในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 97.1. จำนวนเงินของรายการบัญชีที่เกิดกับผู้ถือหุ้นในฐานะผู้เป็นเจ้าของ โดยแยกแสดงจากส่วนแบ่งที่ให้กับผู้ถือหุ้น
- 97.2. ยอดคงเหลือในบัญชีกำไรสะสม (กำไรหรือขาดทุนสะสม) ณ วันเริ่มรอบระยะเวลาบัญชี การเปลี่ยนแปลงระหว่างงวด และยอดคงเหลือ ณ วันที่ในงบดุล
- 97.3. การกระทบยอดคงเหลือของสำรองและรายการต่างๆ แต่ละรายการที่แสดงในส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันเริ่มรอบระยะเวลาบัญชี และวันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี โดยเปิดเผยถึงการเปลี่ยนแปลงของแต่ละรายการแยกจากกัน
98. การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นระหว่างวันเริ่มรอบระยะเวลาบัญชีกับวันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีสะท้อนให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์สุทธิของกิจการในระหว่างงวด ผลรวมของการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นในระหว่างงวดแสดงถึงจำนวนของรายได้และค่าใช้จ่ายต่างๆ รวมถึงผลกำไรและผลขาดทุนที่เกิดในระหว่างงวดของกิจการ ไม่ว่าจะรายการเหล่านี้จะถูกรวมคำนวณเป็นกำไรหรือขาดทุน หรือรับรู้โดยตรงไว้ในส่วนของผู้ถือหุ้นก็ตาม ทั้งนี้ ไม่รวมถึงรายการบัญชีที่เกิดกับผู้ถือหุ้นในฐานะผู้เป็นเจ้าของ (เช่น การลงทุนเพิ่ม การซื้อคืนหุ้นทุนของกิจการ และการจ่ายปันผล) และต้นทุนการทำรายการที่เกี่ยวข้องกับรายการเหล่านั้น
99. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการรวมรายได้และค่าใช้จ่ายทุกรายการที่รับรู้ในงวดบัญชีไว้ในการคำนวณกำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น เว้นแต่มาตรฐานการบัญชีฉบับอื่นกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น มาตรฐานการบัญชีฉบับอื่นกำหนดให้รับรู้กำไรหรือขาดทุนบางรายการโดยตรงเป็นการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้น เช่น การตีราคาสินทรัพย์เพิ่มขึ้นหรือลดลง ผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราในบางกรณี ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการวัดค่าสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือไว้เพื่อขาย ภาษีเงินได้ และภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี การประเมินการเปลี่ยนแปลงของฐานะการเงินของกิจการที่เกิดขึ้นระหว่างต้นงวดถึงปลายงวดนั้นจำเป็นต้องพิจารณาถึงรายได้และค่าใช้จ่ายทุกรายการ ดังนั้น มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จึงกำหนดให้กิจการนำเสนองบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นซึ่งจะช่วยให้เห็นอย่างเด่นชัดถึงยอดรวมทั้งหมดของรายได้และค่าใช้จ่ายรวมถึงส่วนที่รับรู้โดยตรงไว้ในส่วนของผู้ถือหุ้นด้วย

100. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด กำหนดให้กิจการรับรู้ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีและการแก้ไขข้อผิดพลาด ด้วยวิธีปรับย้อนหลังหากทำได้ในทางปฏิบัติ ยกเว้นในกรณีที่มาตรฐานการบัญชีฉบับอื่นกำหนดให้ใช้วิธีอื่นสำหรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี วิธีปรับย้อนหลังจะทำโดยปรับปรุงผลกระทบกับยอดคงเหลือของกำไรสะสม ยกเว้นกรณีที่มาตรฐานการบัญชีฉบับอื่นกำหนดให้ปรับปรุงกับส่วนประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น ย่อหน้าที่ 96.4 กำหนดให้กิจการเปิดเผยยอดปรับปรุงรวมของแต่ละส่วนประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีและการแก้ไขข้อผิดพลาดแยกจากกันในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น กิจการต้องเปิดเผยยอดปรับปรุงข้างต้นสำหรับแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีก่อน และเมื่อเริ่มรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบัน
101. กิจการสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้า 96 และ 97 ได้หลายวิธี วิธีหนึ่งได้แก่ รูปแบบสมุดบัญชีที่กระทบยอดแต่ละองค์ประกอบในส่วนของผู้ถือหุ้นระหว่างเริ่มรอบระยะเวลาบัญชีและสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีโดยนำแต่ละรายการในส่วนของผู้ถือหุ้นจัดทำเป็นแต่ละสมุดและแสดงการกระทบยอดต้นงวดกับปลายงวดภายในสมุดนั้น อีกวิธีหนึ่งคือแสดงรายการในย่อหน้า 96 ในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นเฉพาะรายการในย่อหน้า ส่วนรายการตามย่อหน้า 97 จะนำไปแสดงไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

งบกระแสเงินสด

102. ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดของกิจการช่วยผู้ใช้งบการเงินประเมินความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดและความต้องการใช้กระแสเงินสดของกิจการ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 25 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง งบกระแสเงินสด กำหนดข้อบังคับในการนำเสนองบกระแสเงินสดและการเปิดเผยที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

โครงสร้าง

103. หมายเหตุประกอบงบการเงินจะต้อง
- 103.1. นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงินและนโยบายการบัญชีที่กิจการใช้ตามที่ระบุในย่อหน้า 108 ถึง 115
 - 103.2. เปิดเผยข้อมูลที่ไม่ได้นำเสนอในงบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรืองบกระแสเงินสด ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี
 - 103.3. ให้ข้อมูลอื่นเพิ่มเติมที่ไม่ได้นำเสนออยู่ในงบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรืองบกระแสเงินสด แต่เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการทำความเข้าใจงบการเงินเหล่านั้น
104. กิจการต้องนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในลักษณะที่เป็นระบบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในทางปฏิบัติ โดยแต่ละรายการที่ปรากฏในงบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วน

ของเจ้าของ หรืองบกระแสเงินสด กิจการต้องมีการอ้างอิงถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งได้เปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

105. หมายเหตุประกอบงบการเงินต้องเปิดเผยข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจและสามารถเปรียบเทียบกับงบการเงินของกิจการอื่นได้
 - 105.1. ข้อความที่ระบุว่างบการเงินได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี (ดูย่อหน้า 14)
 - 105.2. สรุปนโยบายการบัญชีสำคัญที่กิจการเลือกใช้ (ดูย่อหน้า 108)
 - 105.3. ข้อมูลประกอบแต่ละรายการที่ปรากฏในงบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เจ้าของ หรืองบกระแสเงินสด โดยจัดเรียงลำดับตามงบการเงินและตามลำดับของแต่ละรายการที่ปรากฏในงบการเงินนั้น
 - 105.4. การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ซึ่งรวมถึง
 - 105.4.1 หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 53 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น) ภาวะผูกพันตามสัญญาซึ่งยังไม่รับรู้ในงบการเงิน
 - 105.4.2 ข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงิน เช่น วัตถุประสงค์และนโยบายการบริหารความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 48 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้))
106. ในบางสถานการณ์ กิจการอาจมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงลำดับการแสดงผลข้อมูลที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ตัวอย่างเช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมซึ่งรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน (รายละเอียดประกอบงบกำไรขาดทุน) อาจนำไปแสดงร่วมกับข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาครบกำหนดของตราสารการเงินประเภทต่างๆ (รายละเอียดประกอบงบดุล) ทั้งนี้ หมายเหตุประกอบงบการเงิน จะต้องคงไว้ซึ่งโครงสร้างที่มีระบบให้มากที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ
107. กิจการอาจนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงินและนโยบายการบัญชีที่กิจการเลือกใช้ อาจแยกนำเสนอไว้เป็นอีกส่วนประกอบหนึ่งของงบการเงิน

การเปิดเผยนโยบายการบัญชี

108. กิจการต้องเปิดเผยทุกเรื่องต่อไปนี้ในหัวข้อสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ
 - 108.1. เกณฑ์การวัดมูลค่าที่ใช้จัดทำงบการเงิน
 - 108.2. นโยบายการบัญชีอื่นๆ ที่กิจการเลือกใช้ซึ่งเกี่ยวข้องต่อความเข้าใจในงบการเงินของกิจการ
109. เกณฑ์การวัดมูลค่าที่ใช้จัดทำงบการเงิน (ตัวอย่างเช่น การวัดมูลค่าด้วยราคาทุนเดิม ราคาทุนปัจจุบัน มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ มูลค่ายุติธรรม หรือมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน) มีผลต่อการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ใช้งบการเงิน ดังนั้น การที่ผู้ใช้งบการเงินได้ทราบถึงเกณฑ์การวัดมูลค่าจึงเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าเกณฑ์การวัดมูลค่าที่ใช้ในงบการเงินมีมากกว่าหนึ่งเกณฑ์ ตัวอย่างเช่น กรณีที่สินทรัพย์บางประเภทมีการตีราคาใหม่ กิจการต้องเปิดเผยให้เห็นว่าสินทรัพย์และหนี้สินประเภทใดใช้เกณฑ์การวัดแบบใด

110. ในการตัดสินใจว่ากิจการต้องเปิดเผยนโยบายการบัญชีเรื่องใดบ้างนั้น ฝ่ายบริหารของกิจการ ต้องพิจารณาว่าการเปิดเผยนั้นจะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจรายการบัญชี เหตุการณ์ และสภาพการณ์ ได้ถูกสะท้อนให้เห็นไว้ในผลการดำเนินงานและฐานะการเงินที่รายงานหรือไม่ ถ้านโยบายการบัญชีที่เลือกใช้นั้น เป็นหนึ่งในหลายทางเลือกที่มาตรฐานการบัญชีอนุญาตให้ใช้ การเปิดเผยให้ทราบถึงนโยบายการบัญชีที่ ฝ่ายบริหารเลือกใช้จะมีประโยชน์มากต่อผู้ใช้งบการเงิน ตัวอย่างเช่น ผู้ร่วมค้าเลือกจัดทำงบการเงินรวม โดยรับรู้ส่วนได้เสียในกิจการร่วมค้าที่มีการควบคุมร่วมกันด้วยวิธีรวมตามสัดส่วนหรือด้วยวิธีส่วนได้เสีย (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 46 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า) มาตรฐานการบัญชี บางฉบับมีข้อกำหนดพิเศษที่กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีโดยเฉพาะ รวมถึง นโยบายการบัญชีที่ฝ่ายบริหารเลือกใช้จากนโยบายการบัญชีที่มาตรฐานการบัญชีอนุญาต ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดการเปิดเผยเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดมูลค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แต่ละประเภท มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม กำหนดการเปิดเผยข้อมูลว่ากิจการเลือกบันทึกต้นทุน กู้ยืมเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับงวดหรือถือเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข
111. กิจการต้องพิจารณาลักษณะการดำเนินงานและนโยบายการบัญชีที่ใช้ ซึ่งผู้ใช้งบการเงินคาดหวังว่าจะได้ทราบตามลักษณะของธุรกิจนั้น ตัวอย่างเช่น กิจการซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ ผู้ใช้งบการเงินคาดหวังจะได้ทราบนโยบายการบัญชีเรื่องภาษีเงินได้รวมทั้งนโยบายเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีที่เกี่ยวข้อง หรือกิจการที่มีการดำเนินงานในต่างประเทศหรือมีรายการบัญชีเป็นเงินตราต่างประเทศที่มีนัยสำคัญ ผู้ใช้งบการเงินย่อมคาดหวังจะได้ทราบนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้ผลกำไรและขาดทุน จากอัตราแลกเปลี่ยน หรือเมื่อมีการรวมธุรกิจเกิดขึ้น กิจการต้องเปิดเผยนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการวัดมูลค่าค่าความนิยม และส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย เป็นต้น
112. นโยบายการบัญชีอาจมีความสำคัญเนื่องจากลักษณะการดำเนินงานของกิจการแม้ว่าจำนวนเงินของรายการ ที่แสดงในงวดปัจจุบันและงวดก่อนๆ จะไม่มีสาระสำคัญก็ตาม การเปิดเผยนโยบายการบัญชีเป็นการเหมาะสมหากกิจการมีเรื่องที่สำคัญที่ยังไม่มีมาตรฐานการบัญชีกำหนดไว้แต่กิจการได้กำหนดนโยบายการบัญชีขึ้นเพื่อใช้ซึ่งเป็นวิธีปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด
113. กิจการต้องเปิดเผยไว้ในหัวข้อสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญหรือในส่วนอื่นของหมายเหตุประกอบงบการเงินเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารซึ่งมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินของ รายการที่รับรู้ในงบการเงินในการกำหนดนโยบายการบัญชี นอกเหนือจากการใช้ดุลยพินิจเกี่ยวกับ ประมาณการทางบัญชี (ดูย่อหน้า 116)
114. ในการปฏิบัติตามนโยบายการบัญชี ฝ่ายบริหารของกิจการต้องใช้ดุลยพินิจซึ่งอาจมีผลกระทบอย่างมี นัยสำคัญต่อจำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงิน เพื่อตัดสินใจในเรื่องต่างๆ (นอกเหนือจากการใช้ดุลยพินิจ เกี่ยวกับประมาณการทางบัญชี) ตัวอย่างของการใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารได้แก่
- 114.1. สินทรัพย์ทางการเงินเป็นเงินลงทุนที่จะถือจนครบกำหนดหรือไม่

- 114.2. ความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดของสินทรัพย์ทางการเงินหรือสินทรัพย์ภายใต้สัญญาเช่าได้โอนไปให้แก่กิจการอื่นแล้วเมื่อใด
 - 114.3. โดยเนื้อหาของรายการแล้ว การขายสินค้าบางรายการถือเป็นข้อตกลงทางการเงินซึ่งไม่ก่อให้เกิดรายได้จากการขายหรือไม่
 - 114.4. ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกิจการกับกิจการเฉพาะกิจที่ทำให้กิจการสามารถควบคุมกิจการเฉพาะกิจนั้นได้หรือไม่
115. มาตรฐานการบัญชีบางฉบับกำหนดแนวทางการเปิดเผยข้อมูลสำหรับข้อมูลที่สอดคล้องกับย่อหน้า 113 ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 44 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ กำหนดให้กิจการเปิดเผยเหตุผลที่ไม่มีอำนาจควบคุมบริษัทย่อยทั้งที่มีสิทธิออกเสียงทั้งทางตรงและทางอ้อมรวมกันมากกว่ากึ่งหนึ่ง ในกรณีที่มีการจัดประเภทอสังหาริมทรัพย์จัดประเภทได้ยาก มาตรฐานการบัญชีเรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้กิจการเปิดเผยเกณฑ์ที่กิจการกำหนดขึ้นเองที่ใช้ในการจัดประเภทอสังหาริมทรัพย์เป็นเพื่อการลงทุน เพื่อถือไว้ใช้เอง หรือเพื่อขายตามปกติธุรกิจ

แหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ

116. กิจการต้องเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินถึงข้อสมมติที่ใช้เกี่ยวกับอนาคตและที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการที่มีอยู่ ณ วันที่ในงบดุล ซึ่งมีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญเป็นเหตุให้ต้องมีการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินด้วยจำนวนที่มีสาระสำคัญในปีบัญชีถัดไป ซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินซึ่งรวมถึงรายละเอียดทุกข้อ ดังนี้
- 116.1. ลักษณะของสินทรัพย์และหนี้สินที่ต้องมีการปรับปรุงมูลค่า
 - 116.2. มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สิน ณ วันที่ในงบดุล
117. ในการกำหนดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินบางประเภท กิจการต้องใช้การประมาณการผลกระทบของเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนในอนาคตที่จะมีต่อสินทรัพย์และหนี้สินเหล่านั้น ณ วันที่ในงบดุล ตัวอย่างเช่น กรณีที่ไม่มีราคาตลาดที่อ้างอิงได้เพื่อใช้ในการวัดมูลค่า ประมาณการที่เกี่ยวข้องกับอนาคตเป็นสิ่งจำเป็นในการวัดมูลค่าของสินทรัพย์และหนี้สินต่อไปนี้ มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์แต่ละประเภท ผลกระทบจากความล้าสมัยของเทคโนโลยีที่มีต่อสินค้าคงเหลือ ประมาณการหนี้สินซึ่งเป็นผลจากคดีความที่ยังไม่ยุติในปัจจุบัน และหนี้สินผลประโยชน์ตอบแทนพนักงานระยะยาว (เช่น หนี้สินเงินบำนาญ) การประมาณเหล่านี้จะต้องอาศัยข้อสมมติต่างๆ เกี่ยวกับการปรับปรุงค่าของกระแสเงินสดหรืออัตราคิดลดที่ใช้ด้วยระดับความเสี่ยงที่กิจการต้องเผชิญ การเปลี่ยนแปลงของเงินเดือนในอนาคต และการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาในอนาคต ซึ่งจะมีผลกระทบต่อต้นทุนรายการอื่น
118. ข้อมูลที่เปิดเผยตามย่อหน้า 116 เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อสมมติที่สำคัญและที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการซึ่งผู้บริหารต้องใช้ดุลยพินิจอย่างลำบากหรือมีความซับซ้อน ยิ่งจำนวนและข้อสมมติที่มีผลกระทบต่อความไม่แน่นอนเพิ่มมากขึ้นเท่าใด การใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารจะยิ่งมากขึ้นและซับซ้อนขึ้น

เท่านั้น และมักทำให้โอกาสที่จะเกิดการปรับปรุงอย่างมีสาระสำคัญต่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินมีมากยิ่งขึ้นด้วย

119. ข้อมูลที่เปิดเผยตามย่อหน้า 116 ไม่ครอบคลุมถึงสินทรัพย์และหนี้สินที่มีความเสี่ยงที่มียุทธศาสตร์มูลค่าตามบัญชีอาจมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นสาระสำคัญในปีบัญชีถัดไป หาก ณ วันที่ในงบดุลกิจการวัดมูลค่าของสินทรัพย์และหนี้สินนั้นโดยพิจารณาจากมูลค่ายุติธรรมได้ที่มาจากตลาดอ้างอิงในช่วงเวลาที่ผ่านมาไม่นาน (มูลค่ายุติธรรมอาจจะเปลี่ยนแปลงอย่างมีสาระสำคัญในปีบัญชีถัดไป แต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่ได้เป็นผลจากข้อสมมติหรือที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการ ณ วันที่ในงบดุล การใช้ข้อสมมติและแหล่งข้อมูลอื่นในการประมาณที่มีความไม่แน่นอน ณ วันที่ในงบดุล)
120. ข้อมูลที่ต้องเปิดเผยตามย่อหน้า 116 ต้องนำเสนอในลักษณะที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินมีความเข้าใจถึงการใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารเกี่ยวกับอนาคตและที่มาของความไม่แน่นอนของประมาณการที่ใช้ ลักษณะและระดับการนำเสนอข้อมูลจะแตกต่างกันตามลักษณะของข้อสมมติและสถานการณ์ ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของการนำเสนอ
 - 120.1. ลักษณะของข้อสมมติหรือความไม่แน่นอนของการประมาณการ
 - 120.2. ความอ่อนไหวของมูลค่าตามบัญชีต่อวิธีการ ข้อสมมติ และประมาณการที่ใช้ในการคำนวณ รวมทั้งเหตุผลของความอ่อนไหวนั้น
 - 120.3. การคลี่คลายของความไม่แน่นอนและช่วงของผลลัพธ์เกี่ยวกับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้รับผลกระทบในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไป
 - 120.4. คำอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงข้อสมมติที่ใช้ในงวดก่อนเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าว ถ้าความไม่แน่นอนนั้นยังคงอยู่
121. ในการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้า 116 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณหรือการพยากรณ์ต่างๆ
122. ในกรณีที่ในทางปฏิบัติไม่สามารถเปิดเผยถึงจำนวนผลกระทบที่เป็นไปได้ของข้อสมมติและที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการ ณ วันที่ในงบดุล กิจการต้องเปิดเผยโดยใช้ความรู้เท่าที่มีอยู่ว่ามีความเป็นไปได้ อย่างสมเหตุสมผลว่าผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจริงในปีบัญชีหน้ามีความแตกต่างจากที่ใช้และจะต้องมีการปรับปรุงอย่างมีสาระสำคัญต่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ถูกกระทบ และไม่ว่าในกรณีใด กิจการต้องเปิดเผยลักษณะและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สิน (หรือประเภทของสินทรัพย์หรือหนี้สิน) ที่ถูกกระทบโดยข้อสมมติที่กิจการใช้
123. ข้อมูลที่ต้องเปิดเผยตามย่อหน้า 113 เกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารในการกำหนดนโยบายการบัญชีของกิจการไม่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลของที่มาของการประมาณการความไม่แน่นอนตามย่อหน้า 116
124. ข้อสมมติสำคัญในลักษณะเดียวกันกับที่ได้กำหนดให้เปิดเผยตามย่อหน้า 116 ได้กำหนดให้เปิดเผยไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว ตัวอย่างเช่น ข้อสมมติสำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตที่อาจกระทบต่อประเภทของประมาณการหนี้สิน (มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 53) ข้อสมมติสำคัญในการ

ประมาณมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรม (มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 48) ข้อสมมุติสำคัญในการประมาณมูลค่ายุติธรรมสำหรับการตราค่าสินทรัพย์ใหม่ (มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32) เป็นต้น

การเปิดเผยเรื่องส่วนทุน

124ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินวัตถุประสงค์ของกิจการ นโยบาย และกระบวนการจัดการส่วนทุน

124ข เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้า 124ก กิจการจะเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้

- (1) ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของกิจการ นโยบาย และกระบวนการจัดการส่วนทุน ซึ่งรวมถึง (แต่ไม่จำกัดเพียง) รายการต่อไปนี้
 - (1.1) คำอธิบายส่วนทุนที่กิจการจัดการ
 - (1.2) เมื่อกิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดจากภายนอกกิจการในเรื่องเกี่ยวกับส่วนทุน กิจการต้องเปิดเผยลักษณะของข้อกำหนดนั้น และข้อกำหนดนั้นได้รวมอยู่ในกระบวนการจัดการส่วนทุนอย่างไร
 - (1.3) การจัดการส่วนทุนได้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างไร
- (2) ข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับส่วนทุนที่กิจการจัดการ กิจการบางแห่งจะกำหนดให้หนี้สินทางการเงิน (ตัวอย่างเช่น หนี้กู้ยืมสิทธิบางประเภท) เป็นส่วนหนึ่งของทุน กิจการบางแห่งจะกำหนดทุนโดย ไม่รวมส่วนประกอบบางอย่างของทุน (ตัวอย่างเช่น ส่วนประกอบที่เกิดจากการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด)
- (3) การเปลี่ยนแปลงจากรอบระยะเวลาก่อนของรายการตามย่อหน้า (1) และ (2)
- (4) ข้อเท็จจริงว่ากิจการได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดจากภายนอกกิจการในเรื่องเกี่ยวกับส่วนทุนหรือไม่ในระหว่างรอบระยะเวลา
- (5) เมื่อกิจการมิได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดจากภายนอกกิจการที่เกี่ยวกับส่วนทุน กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบของการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น

ข้อมูลที่เปิดเผยเหล่านี้เป็นข้อมูลภายในกิจการที่รายงานให้ผู้บริหารระดับสูงทราบ

124ค กิจการอาจจัดการส่วนทุนได้หลายแนวทางและการจัดการนั้นขึ้นอยู่กับข้อกำหนดที่แตกต่างกันเกี่ยวกับส่วนทุน ตัวอย่างเช่น กิจการในกลุ่มเดียวกันอาจมีกิจการในกลุ่มซึ่งดำเนินธุรกิจประกันภัยและธุรกิจการธนาคาร และยังมีกิจการในกลุ่มซึ่งมีการดำเนินธุรกิจอยู่ในเขตการปกครองที่แตกต่างกัน เมื่อการเปิดเผยถึงข้อกำหนดและการจัดการส่วนทุนในลักษณะรวมไม่สามารถให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์หรือเป็นการบิดเบือนความเข้าใจของผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนแยกเป็นแต่ละข้อกำหนดที่กิจการแต่ละแห่งต้องถือปฏิบัติ

การเปิดเผยเรื่องอื่น ๆ

125. กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 125.1. จำนวนเงินปันผลที่กิจการเสนอหรือประกาศจ่ายก่อนวันอนุมัติให้ออกงบการเงิน ซึ่งในงวดนี้กิจการยังไม่ได้รับรู้เป็นรายการจัดสรรส่วนทุนให้แก่ผู้ถือหุ้นทุน พร้อมทั้งจำนวนเงินปันผลต่อหุ้น
- 125.2. จำนวนเงินปันผลของหุ้นบุริมสิทธิชนิดสะสมซึ่งไม่ได้รับรู้ในงบการเงิน
126. กิจการต้องเปิดเผยเรื่องต่อไปนี้หากยังมีได้เปิดเผยไว้ในข้อมูลเผยแพร่พร้อมกันงบการเงิน
 - 126.1. ภูมิสำเนาและรูปแบบตามกฎหมายของกิจการ ประเทศที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งกิจการ และที่อยู่ตามที่จดทะเบียน (หรือสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจหากแตกต่างไปจากที่อยู่จดทะเบียน)
 - 126.2. คำอธิบายลักษณะการดำเนินงานและกิจกรรมหลักของกิจการ
 - 126.3. ชื่อของบริษัทใหญ่ และชื่อของบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุดของกลุ่มบริษัท

วันถือปฏิบัติ

127. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2551 เป็นต้นไป อย่างไรก็ตาม กิจการสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ก่อนวันถือปฏิบัติได้แต่ต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวในงบการเงิน
128. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 (ปรับปรุง 2550) นี้ ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 (ฉบับเดิม)

ภาคผนวก

ภาคผนวกนี้ทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางเท่านั้น และไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ภาคผนวกนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงถึงการนำข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีมาประยุกต์ใช้ ตัวอย่างที่แสดงในภาคผนวกนี้ไม่ใช่งบการเงินฉบับสมบูรณ์ รายการที่แสดงและลำดับที่แสดงอาจมีการเปลี่ยนแปลงหรือดัดแปลงให้เหมาะสมกับลักษณะของแต่ละกิจการ

ตัวอย่างที่ 1

ตัวอย่างงบการเงินของกลุ่มบริษัท กชค โดยมีงบดุลรวม งบกำไรขาดทุนรวม งบแสดงการเปลี่ยนแปลง ส่วนของเจ้าของรวม

บริษัท ก จำกัด และบริษัทย่อย

งบดุลรวม

ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 25X2 และ พ.ศ. 25X1

สินทรัพย์

หน่วย : บาท

	หมายเหตุ	25X2	25X1
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด		X	X
เงินลงทุนเผื่อขาย		X	X
ลูกหนี้การค้า		X	X
ลูกหนี้บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน		X	X
เงินให้กู้ยืมระยะสั้น		X	X
สินค้าคงเหลือ		X	X
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น		X	X
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		<u>X</u>	<u>X</u>
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
เงินลงทุนในบริษัทร่วม		X	X
เงินลงทุนระยะยาว		X	X
ลูกหนี้บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน		X	X
เงินให้กู้ยืมระยะยาว		X	X
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์		X	X
ค่าความนิยม		X	X
สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น		X	X
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น		X	X
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		<u>X</u>	<u>X</u>
รวมสินทรัพย์		<u>X</u>	<u>X</u>
หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน			

บริษัท ก จำกัด และบริษัทย่อย

งบดุลรวม

ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 25X2 และ พ.ศ. 25X1

หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น

	หมายเหตุ	หน่วย : บาท	
		25X2	25X1
หนี้สินหมุนเวียน			
เงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน		X	X
เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น		X	X
เงินกู้ยืมระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี		X	X
เจ้าหนี้บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน		X	X
เงินกู้ยืมอื่น		X	X
ภาษีเงินได้ค้างจ่าย		X	X
ประมาณการหนี้สินระยะสั้น		X	X
หนี้สินหมุนเวียนอื่น		X	X
รวมหนี้สินหมุนเวียน		<u>X</u>	<u>X</u>
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
เจ้าหนี้บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน		X	X
เงินกู้ยืมระยะยาว			
ประมาณการหนี้สินระยะยาว		X	X
หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี		X	X
หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น		X	X
รวมหนี้สิน		<u>X</u>	<u>X</u>
ส่วนของผู้ถือหุ้น			
ทุนจดทะเบียน ที่ออก และเรียกชำระแล้ว			
หุ้นสามัญ		X	X
หุ้นบุริมสิทธิ		X	X
ส่วนเกิน (ต่ำกว่า) มูลค่าหุ้น		X	X
ผลกำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง		X	X
กำไร (ขาดทุน) สะสม			
จัดสรรเป็นสำรองตามกฎหมาย		X	X
ยังไม่ได้จัดสรร		X	X
รวมส่วนของผู้ถือหุ้นใหญ่		<u>X</u>	<u>X</u>
ส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย		X	X
รวมส่วนของผู้ถือหุ้น		<u>X</u>	<u>X</u>
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น		<u>X</u>	<u>X</u>

งบกำไรขาดทุนที่แสดงตามตัวอย่างนี้จำแนกค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ ดังนี้

บริษัท ก จำกัด และบริษัทย่อย

งบกำไรขาดทุนรวม

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 25X2 และ พ.ศ. 25X1

หน่วย : บาท

	หมายเหตุ	25X2	25X1
รายได้จากการขายหรือการให้บริการ		X	X
ต้นทุนขาย		(X)	(X)
กำไร (ขาดทุน) ขั้นต้น		X	X
รายได้อื่น		X	X
ค่าใช้จ่ายในการขาย		(X)	(X)
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร		(X)	(X)
ค่าใช้จ่ายอื่น		(X)	(X)
ค่าใช้จ่ายทางการเงิน		(X)	(X)
ส่วนแบ่งกำไร (ขาดทุน) จากเงินลงทุนในบริษัทร่วม		X	X
กำไร (ขาดทุน) ก่อนภาษีเงินได้		X	X
ภาษีเงินได้		(X)	(X)
กำไร (ขาดทุน) สำหรับงวด		X	X
การแบ่งปันกำไร (ขาดทุน)			
ส่วนที่เป็นของบริษัทใหญ่		X	X
ส่วนที่เป็นของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย		X	X
		X	X
กำไร (ขาดทุน) ต่อหุ้น		X	X

งบกำไรขาดทุนตามตัวอย่างข้างต้นอาจเลือกแสดงได้อีกวิธีหนึ่ง (จำแนกค่าใช้จ่ายตามลักษณะ) ดังนี้

บริษัท ก จำกัด และบริษัทย่อย

งบกำไรขาดทุนรวม

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 25X2 และ พ.ศ. 25X1

	หน่วย : บาท		
	หมายเหตุ	25X2	25X1
รายได้จากการขายหรือการให้บริการ		X	X
รายได้อื่น		X	X
สินค้าและงานระหว่างทำที่ขายหรือใช้ไป		(X)	(X)
งานบริการระหว่างทำที่แล้วเสร็จ		X	X
วัตถุดิบและวัสดุสิ้นเปลืองใช้ไป		(X)	(X)
ค่าใช้จ่ายพนักงาน		(X)	(X)
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย		(X)	(X)
ขาดทุนจากการด้อยค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์		(X)	(X)
ค่าใช้จ่ายอื่น		(X)	(X)
ค่าใช้จ่ายทางการเงิน		(X)	(X)
ส่วนแบ่งกำไร (ขาดทุน) จากเงินลงทุนในบริษัทร่วม		X	X
กำไร (ขาดทุน) ก่อนภาษีเงินได้		X	X
ภาษีเงินได้		(X)	(X)
กำไร (ขาดทุน) สำหรับงวด		X	X
การแบ่งปันกำไร (ขาดทุน)			
ส่วนที่เป็นของบริษัทใหญ่		X	X
ส่วนที่เป็นของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย		X	X
		X	X
กำไร (ขาดทุน) ต่อหุ้น		X	X

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

บริษัท ก จำกัด และบริษัทย่อย

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นรวม

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 25X2 และ พ.ศ. 25X1

หน่วย : บาท

	ส่วนของบริษัทใหญ่					ส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย	รวม
	ทุนจดทะเบียนที่ออกและชำระแล้ว	กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง*	ผลต่างจากการแปลงค่างบการเงิน	กำไร (ขาดทุน) สะสม	รวม		
ยอดคงเหลือต้นงวด 2501	X	X	(X)	X	X	X	X
ผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี				(X)	(X)	(X)	(X)
ยอดคงเหลือที่ปรับปรุงแล้ว	X	X	X	X	X	X	X
ผลกำไรจากการตีราคาสินทรัพย์					X	X	X
เงินลงทุนเพื่อขาย							
ผลกำไร (ขาดทุน) ที่รับรู้ในส่วนของผู้ถือหุ้น		(X)			(X)		(X)
ที่โอนไปกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากขาย		(X)			(X)		(X)
การป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด							
ผลกำไร (ขาดทุน) ที่รับรู้ในส่วนของผู้ถือหุ้น		X			X	X	X
ที่โอนไปกำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด		X			X	X	X
ที่โอนไปสินทรัพย์ที่ได้ป้องกันความเสี่ยงไว้		(X)			(X)		(X)
ผลต่างจากการแปลงค่างบการเงิน			(X)		(X)	(X)	(X)
ภาษีเงินได้รอตัดที่รับรู้หรือโอนออกจากส่วนของผู้ถือหุ้น		(X)	X		(X)	(X)	(X)
รวมรายได้ (ค่าใช้จ่าย) ที่รับรู้ในส่วนของผู้ถือหุ้น		X	(X)		X	X	X
กำไร (ขาดทุน) สำหรับงวดปี 25X1				X	X	X	X
รวมรายได้ (ค่าใช้จ่าย) ทั้งสิ้นที่รับรู้สำหรับงวด		X	(X)	X	X	X	X
จ่ายปันผล				(X)	(X)	(X)	(X)
เพิ่มทุนหุ้นสามัญ	X				X		X
หุ้นทุนออกให้ตามสิทธิ		X			X		X
ยอดคงเหลือปลายงวด 25X1	X	X	(X)	X	X	X	X

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นรวม (ต่อ)

หน่วย : บาท

	ส่วนของบริษัทใหญ่					ส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย	รวม
	ทุนจดทะเบียนที่ออกและชำระแล้ว	กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง*	ผลต่างจากการแปลงค่าบการเงิน	กำไร (ขาดทุน) สะสม	รวม		
ยอดคงเหลือยกมาต้นงวด 25X2	X	X	(X)	X	X	X	X
ผลขาดทุนจากการตีราคาสินทรัพย์เงินลงทุนเมื่อขาย		X			(X)	(X)	(X)
ผลกำไร (ขาดทุน) ที่รับรู้ในส่วนของผู้ถือหุ้นที่โอนไปกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากขาย		(X)			(X)		(X)
การป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด		X			X	X	X
ผลกำไร (ขาดทุน) ที่รับรู้ในส่วนของผู้ถือหุ้นที่โอนไปกำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด		(X)			(X)	(X)	(X)
ที่โอนไปสินทรัพย์ที่ได้ป้องกันความเสี่ยงไว้		(X)			(X)		(X)
ผลต่างจากการแปลงค่าบการเงิน			(X)		(X)	(X)	(X)
ภาษีเงินได้รอตัดที่รับรู้หรือโอนออกจากส่วนของผู้ถือหุ้นรวมรายได้ (ค่าใช้จ่าย) ที่รับรู้ในส่วนของผู้ถือหุ้น		X	X		X	X	X
กำไร (ขาดทุน) สำหรับงวดปี 2502		(X)	(X)		(X)	(X)	(X)
รวมรายได้ (ค่าใช้จ่าย) ทั้งสิ้นที่รับรู้สำหรับงวด				X	X	X	X
จ่ายปันผล				(X)	(X)	(X)	(X)
เพิ่มทุนหุ้นสามัญ	X				X		X
ยอดคงเหลือปลายงวด 25X2	X	X	(X)	X	X	X	X

* กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง ถ้ามีรายการมากและเป็นสาระสำคัญให้จัดทำรายละเอียดแนบ

บริษัท ก จำกัด และบริษัทย่อย
 งบแสดงการรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายรวม
 สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 25X2 และ พ.ศ. 25X1

	หมายเหตุ	2502	2501
ผลกำไร (ขาดทุน) จากการตีราคาสินทรัพย์ เงินลงทุนเพื่อขาย		(X)	X
ผลกำไร (ขาดทุน) ที่รับรู้ในส่วนของเจ้าของ ที่โอนไปกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากขาย		(X) X	(X) (X)
การป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด			
ผลกำไร (ขาดทุน) ที่รับรู้ในส่วนของเจ้าของ ที่โอนไปกำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด ที่โอนไปสินทรัพย์ที่ได้ป้องกันความเสี่ยงไว้		X (X) (X)	X X (X)
ผลต่างจากการแปลงค่าบการเงิน		(X)	(X)
กำไร (ขาดทุน) จากการประมาณตามหลักคณิตศาสตร์			
ประกันภัยของโครงการผลประโยชน์พนักงาน ภาษีเงินได้รอตัดที่รับรู้หรือโอนออกจากส่วนของเจ้าของ รวมรายได้ (ค่าใช้จ่าย) ที่รับรู้ในส่วนของเจ้าของ		X X (X)	(X) (X) X
กำไร (ขาดทุน) สำหรับงวด		X	X
รวมรายได้ (ค่าใช้จ่าย) ทั้งสิ้นที่รับรู้สำหรับงวด		X	X
การแบ่งปันส่วนของเจ้าของ			
ส่วนที่เป็นของบริษัทใหญ่ ส่วนที่เป็นของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย		X X	X X
ผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี			
ส่วนที่เป็นของบริษัทใหญ่ ส่วนที่เป็นของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย			(X) (X)
			X

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นข้างต้นนี้เรียกว่า “งบแสดงการรับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย” โดย
 ทุนที่เรียกชำระแล้ว เงินสำรองต่างๆ และกำไร (ขาดทุน) สะสม ซึ่งได้แสดงอยู่ในตัวอย่างก่อนหน้านี จะแสดงไว้
 ในหมายเหตุประกอบงบการเงินพร้อมรายการกระทบยอดต้นงวดกับปลายงวด

ตัวอย่างที่ 2

ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงถึงการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้า 124ก และ 124ข สำหรับกิจการที่ไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อกำหนดของสถาบันการเงินและไม่มีข้อกำหนดในการรักษาระดับเงินทุนจากภายนอก ในตัวอย่างนี้ กิจการดูแลการรักษาระดับทุน โดยใช้อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนปรับปรุง (debt-to-adjusted capital ratio) กิจการอื่นอาจใช้วิธีการอื่นที่แตกต่างกันในการดูแลการรักษาระดับทุน นอกจากนี้ ตัวอย่างที่แสดงนี้ไม่มีความซับซ้อน กิจการต้องตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ของกิจการว่าต้องเปิดเผยข้อมูลเพียงใดจึงจะเพียงพอตามข้อกำหนดในย่อหน้า 124ก และ 124ข

ข้อเท็จจริง

กลุ่มบริษัท ก ผลิตและขายรถยนต์ โดยกลุ่มบริษัท ก ประกอบด้วยบริษัทย่อยที่ให้บริการสินเชื่อแก่ลูกค้าในลักษณะของสัญญาเช่า และกลุ่มบริษัท ก ไม่มีข้อกำหนดในการรักษาระดับเงินทุนจากภายนอก

ตัวอย่างการเปิดเผยข้อมูล

วัตถุประสงค์ของกลุ่มในการจัดการทุน

- เพื่อที่จะรักษาความสามารถของกิจการในการดำเนินงานต่อเนื่อง ดังนั้น กิจการสามารถให้ผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นและผลประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ต่อไป
- เพื่อให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมแก่ผู้ถือหุ้นโดยกำหนดราคาสินค้าและบริการให้สัมพันธ์กับระดับของความเสี่ยง

กลุ่มกิจการได้กำหนดจำนวนทุนตามสัดส่วนของความเสี่ยง กลุ่มกิจการจัดการโครงสร้างทุนและทำการปรับปรุงให้เป็นไปตามสถานะเศรษฐกิจและลักษณะของความเสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิง เพื่อที่จะรักษาและปรับปรุงโครงสร้างทุน กลุ่มกิจการอาจปรับปรุงจำนวนเงินปันผลจ่ายให้กับผู้ถือหุ้น การคืนทุนให้แก่ผู้ถือหุ้น การออกหุ้นใหม่ และการขายสินทรัพย์เพื่อลดหนี้สิน

กลุ่มกิจการดูแลการรักษาระดับทุน โดยใช้อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนปรับปรุงเหมือนกับกิจการอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน อัตราส่วนดังกล่าวคำนวณโดย หนี้สินสุทธิหารด้วยทุนปรับปรุง หนี้สินสุทธิตำหนดโดยหนี้สินรวม (ด้วยจำนวนที่ปรากฏในงบดุล) หักด้วยเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ทุนปรับปรุง ประกอบด้วยรายการในส่วนของเจ้าของทุกรายการ (เช่น ทุนจดทะเบียนที่ออกและชำระแล้ว ส่วนเกินมูลค่าหุ้น ส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย กำไรสะสม และสำรองการปรับมูลค่า) รวมถึงหุ้นกู้ด้อยสิทธิบางประเภท แต่ไม่รวมถึงรายการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดในส่วนของเจ้าของ

ในระหว่างปี 2550 กลยุทธ์ของกลุ่มกิจการยังคงต้องรักษาระดับอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนปรับปรุง (เป็นกลยุทธ์เช่นเดียวกับปี 2549) ในระดับที่ต่ำกว่าในช่วง 6 ต่อ 1 ถึง 7 ต่อ 1 เพื่อที่จะสามารถเข้าถึงแหล่งเงินที่มีต้นทุนทางการเงินที่เหมาะสม โดยต้องรักษาอันดับความน่าเชื่อถือไว้ที่ระดับบีบี (BB credit rating) อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนปรับปรุง ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2550 และ ณ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2549 มีดังนี้

หน่วย : ล้านบาท

	2550	2549
หนี้สินรวม	1,000	1,100
หัก เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	(90)	(150)
หนี้สินสุทธิ	910	950
ส่วนของผู้ถือหุ้นรวม	110	105
บวก หนี้กู้ยืม	38	38
หัก จำนวนที่รับรู้ในส่วนของผู้ถือหุ้นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด	(10)	(5)
ทุนปรับปรุง	138	138
อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนปรับปรุง	6.6	6.9

การลดลงของอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนปรับปรุงในระหว่างปี 2550 มีสาเหตุหลักมาจากการลดลงในหนี้สินสุทธิซึ่งเกิดจากการขายบริษัทย่อย ข ผลของการลดลงในหนี้สินสุทธิทำให้ความสามารถในการทำกำไรดีขึ้น การจัดการเกี่ยวกับการรับชำระหนี้มีระดับลดลง และเงินปันผลจ่ายเพิ่มจาก 2.5 ล้านบาท เป็น 2.8 ล้านบาท

ตัวอย่างที่ 3

ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงถึงการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้า 124ค เมื่อกิจการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับทุนจากภายนอกในระหว่างงวดบัญชี กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลอื่นตามข้อกำหนดอื่นๆ ในย่อหน้า 124ก และ 124ข

ข้อเท็จจริง

กิจการ ก ให้บริการทางการเงินแก่ลูกค้า และมีข้อกำหนดที่จะต้องรักษาระดับทุนจากหน่วยงานกำกับดูแล ข ระหว่างปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2550 กิจการ ก ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับทุนตามที่หน่วยงานกำกับดูแล ข กำหนด กิจการ ก ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับทุนดังกล่าวในงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2550

ตัวอย่างการเปิดเผยข้อมูล

กิจการ ก นำส่งผลตอบแทนทุนตามข้อกำหนดในไตรมาสที่ 3 สำหรับวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2550 ในวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2550 ณ วันนั้น ทุนตามข้อกำหนดของกิจการ ก ต่ำกว่าข้อกำหนดในการรักษาระดับทุนตามที่หน่วยงานกำกับดูแล ข กำหนด 1 ล้านบาท ดังนั้น กิจการ ก ต้องนำส่งแผนงานในการเพิ่มระดับทุนให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของหน่วยงานกำกับดูแล กิจการ ก ส่งแผนงานที่จะขายหลักทรัพย์ไม่อยู่ในความต้องการของตลาดบางส่วนในไตรมาสที่ 4 ปี 2550 ซึ่งหลักทรัพย์ดังกล่าวมีมูลค่าตามบัญชี 11.5 ล้านบาท โดยในไตรมาสที่ 4 ปี 2550 กิจการ ก ได้ขายกลุ่มเงินลงทุนที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่จำนวน 12.6 ล้านบาท และสามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดในการรักษาระดับทุนตามที่หน่วยงานกำกับดูแล ข กำหนด
